

5 EYLÜL 1977
250 KURUŞ
72

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İstanbul Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde faşist katliam!

ZULÜM BİR GÜN DURACAKTIR HALK ZİNCİRİ KIRACAKTIR

Yiğit Örnek Mahallesi halkı evlerini saatlerce savundu

1 Mayıs Mahallesi (Örnek Mahallesi) gecekondu halkı kadınıyla, kızıyla, genci ile, yaşlısı ile bir mücadele destanı yarattı.

Ümraniye'nin yoksul halkı, evlerini başlarına yıkmaya gelen faşistlere karşı saatlerce dövüştüler. Taşlarla, sopalarla, dişleriyle, tırnaklarıyla direnen gecekondu halkı, 5 şehit, 50'yi aşkın yaralı verdi içinden.

Daha önce Küçükyalı'da idi bir göz evleri, polis, "burası askerî saha" diye rek yıktı evlerini... Onlar da gelip Ümraniye'ye yerleştiler. Burada tek odalı gecekondular kurdular.

Emekçi halka yaşama hakkı tanımayan faşist diktatörlük bu tek odalı yoksul evlerine göz dikti. Ama Ümraniye'nin yoksul halkı kararlıydı. Faşist diktatörlüğün yıkım polislerini ve toplum polislerini sopalarla karşıladı, ellerinde pankartlar vardı. Onlar evlerini başlarına yıkmak isteyen faşist diktatörlükten öç almaya, sömürücü zalimlere dünyayı dar etmeye kararlıydılar. Dişle, tırnakla döğüşecekler, gerekirse ölecekler ama göz göre göre evlerini dozerlere teslim etmeyecekler.

2 Eylül günü Ümraniye'nin yoksul halkı faşist zalimlerle saatlerce çarpıştı. Karşılarında dozerler, panzerler, bombalar, makinalılar vardı; devletin silahlı güçleri,

Dev. Sa. 7. Sü. 8'de

VATANDAŞA İPEK GİBİ YUMUŞAK!..

Bir yanda bir türlü açıklayamadıkları zamlar beklerken, faşist zalimler gene halkı katletmeye koyuldular.

Onlarca emekçiyi yaralayan, birçok devrimciyi "baskın"larda, pusularda şehit eden faşist diktatörlük, bir yeni katliamı daha gerçekleştirmiş bulunuyor.

Emekçileri boş laflarla, yalanlarla uyuşturmaya çalışan faşistlerin ne azgın katil ve zalimler oldukları, onların her yeni cinayetlerinde daha açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Faşist hükümetin İçişleri Bakanı "halka karşı ipek gibi yumuşak" olacaklarından bahsediyordu.

Elinden ekmeğini, sırtından gömleğini, hatta kursağındaki lokmasını bile çaldıkları emekçileri onlar böyle uyutmaya çalışıyorlardı.

Ancak, içine düştükleri aciz durumda faşistlerin yalanlarının ömrü yatsıya kadar bile sürmüyor.

Yukarıdaki resimlere bakın! Panzerleri, bombaları, sipere yatmış üniformalı canileri, kadınları çocukları kur-

Dev. Sa. 7. Sü. 8'de

MAO ZEDUNG'U ANIYORUZ

"Dünya halkları, cesur olun, savaşmaya cesaret edin, güçlüklere göğüs gerin ve dalga dalga ilerleyin. O zaman bütün dünya halkların olacaktır. Her çeşit canavar yok olacaktır"

MAO ZEDUNG

YAZISI 3. SAYFADA

Faşist MC fındık üreticilerini daha da sefalete sürükledi

Fındık taban fiyatı ilanı, 2. MC hükümetinin zam müjdeleri(!) arasına sıkışıp kalmıştır.

Doğu Karadeniz bölgesinin, bilhassa küçük üreticilerin tek geçim kaynağı olan fındığa verilen bu fiyatla küçük üreticilerin yoksullaştırılmaları hızlandırılmıştır. Bunun yanısıra bir avuç fındık ağası ve fındık tüccarı servetlerine yeni servetler katma olanağına kavuşturulmuşlardır.

Halkımızın geri bilincinden yararlanan düzen hükümetleri taban fiyatlarını belirlemede kendilerini tek yetkili görmektedirler. Oysa ürünün gerçek değerini, onu binbir güçlükle yetiştiren üreticiden başkası bilemez ve fiyatını da ancak kendisi belirleyebilir. Bu konuda bir açıklama yapan faşist MC'nin Bakanı fiyat belirlenmesinde çeşitli üretim ve tüketim kooperatifleri yöneticileriyle görüşüldüğünü ve kendilerinin görüşlerinin de alındığını açıklamıştır. Bu açıklama hiç bir zaman fiyat belirlenmesinde üretici ve tüketicinin görüşlerinin alındığı anlamına

Dev. S .9'da

Sahtekarlığın böylesi!

TÜRKEŞ: "Halkı sıkacak, yük altına sokacak zamlardan kaçınırız."

Birinci zigarası 150 kuruştan 250 kuruşa, Bafra 225 kuruştan 350 kuruşa yükseldi.

Zeytin 30 liradan 45 liraya çıktı.

Peynirin kilosu 40 liradan 50 liraya yükseltildi.

Yarım kiloluk paket makarna 625 kuruş oldu.

Sabunun kilosu 18 liradan 24 liraya çıktı.

Et 80 liraya çıktı.

Diyarbakır'da domates 125 kuruştan 5 liraya yükseldi, patlıcan ise 4 liraya satılıyor.

Urfa'da domatesin kilosu 150 kuruştan 750 kuruşa çıktı.

Pirinç, % 100 pahalılandı, yine de bulunamıyor.

Şekere % 6 zam geliyor.

Ev kiraları ölçüsüz bir şekilde artıyor.

Akaryakıta % 100 zam geliyor.

Kara-deniz-hava ve demiryolu ulaştırma ücretlerine % 50 - % 95 arası zam geliyor.

Taşkömüre % 200 zam geliyor.

Çimentoya % 50 zam.

Demire % 20 zam.

IMF HEYETİNİN AMACI

"İtibar" tedbirleri değil soygun "OPERASYONU"!

Geçen hafta, içinde bulunduğumuz dönemin en önemli ekonomik olayı sessiz sedasız, hakim sınıfların gazetelerinin kıyılarından köşelerinden kaydırılarak gerçekleşti.

Hakim sınıflar basınının sızdırdıkları haberlere göre Türkiye'ye Eylül ayının ilk haftası içinde (yani bu sıralarda) gönderilecek olan bir İMF heyeti, Türkiye için "itibar raporu" hazırlayacaktı. Yine bu sıralarda Maliye Bakanı Cihat Bilgehan İMF'den kredi alabilmek için "son görüşmeleri yapmak üzere "Amerika'ya yollandı.

TERCÜMAN NEYİN REKLAMINI YAPILOR

Tercüman Gazetesi daha şimdiden Amerikan işbirlikçilerinin tümü adına İMF'nin reklamını yapıyor ve emekçi yığınları bu konuda da afyonlamaya çalışıyor. Sömürünün ve emperyalist soygunun bir zorunluluk olduğunu iddia ederek, iyi kalpli fakat eli biraz sert doktor edasıyla devam ediyor: ".. ülke ekonomisi de zamlar dahil "istikrar tedbirleri paketini" 1977 yazı gündemine zorunlu uygulamalar olarak koymuş bulunmaktadır. Çok kalın çizgileriyle söyleyelim, İMF diye anılan Uluslararası Para Fonu, dünya bankacılık sisteminin bir çeşit pusulasıdır. İMF Türkiye'ye bırakınız, 100 milyonları, 15 milyon dolar kredi açsa, bunu büyük miktarlarda kredilerle, batının dev bankaları takip eder. Ve o İMF'de, kredi açma şartlarını kesinlikle, açıklıkla bildirmiştir. Bir süredir sözü edilen 'Ekonomik İstikrar Tedbirleri Paketi' açıldığında görülecektir ki İMF'nin isteklerine cevap verilmek istenmiştir. Hatta tedbirlerin limitleri asgaride tutularak.."

"Aslında saklamakta bir yarar yok. İMF'nin tavsiyeleri, ekonomiye sağlık kazandıracak tedbirlerdir bu bir...İkincisi ise 2 milyar dolar transferi bekleyen ve döviz rezervleri 600 milyon dolar dolaylarında kalan bir ekonomi, elbette dış kaynaklara başvururken, o kaynaklara ümit veren bir bütçe sunmak zorundadır..." (Tercüman 31 Ağustos) (abç)

IMF "TEDBİRLERİ": DAHA FAZLA SÖMÜRÜ VE SEFALET

Faşistlerin düşünce ve dileklerini ve IMF hakkındaki palavralarını şimdilik bir kenara bırakarak IMF "tedbirleri"nin ne olduğuna bakalım. Bu tedbirlerin büyük çoğunluğu işbirlikçi hakim sınıflarla

Dev. Sa. 7. Sü. 3'de

Savaş kaynağı olanlar Barış Günü'nü kutlayamazlar

Sosyal-faşistlerin "Barış" çığlıkları emperyalist yağmaya talana hizmet ediyor

Sosyal-faşistler "1 Eylül Barış Günü'nü kutlamak" adı altında kitleleri uyutmaya, saldırgan, savaş kışkırtıcısı yüzlerini gizleyerek kitleleri sosyal-emperyalist emellerine alet etmeye çalışmaktadırlar.

Onların sahte "barış" çağrıları sosyal-emperyalist talana, yayılmaya, azgınca silahlanmaya hizmet etmektedir. Sosyal-emperyalistler ve işbirlikçileri halka karşı büründükleri kuzu postlarının altındaki saldırgan yüzlerini "barış" demagojisiyle örtmekte, böylece bir yandan halkın onların yağmacı emellerine karşı koymasını engellerken, diğer yandan da, emperyalizm bir sistem olarak ortadan kaldırılmadan da savaşların son bulabileceği hayalini yayarak halkı pasifizme itmekte, yığınların savaşı savaşla önlemek doğru politikasına sarılmalarını önlemeyi amaçlamaktadırlar.

Bütün emperyalistler bir yandan dünya halklarını gözü dönmüş bir iştahla talan etmeye, soymaya çalışırken diğer yandan da yoğun bir demagoji sürdürürler. "İnsan Hakları", "Barış", "Silahsızlanma" gibi demagojiler emperyalist yağma ve talan siyasetine hizmet eden bu siyaseti dünya halklarının gözünden gizlemeye çalışan birer kılıftırlar.

Bugün iki süper devlet arasında sürdürülen azgın silahlanma yarışı, rekabet, soysuz bir "barış", "silahsızlanma" demagojisi ile birlikte yürütülmektedir. İki süper devlet dünya halklarına "şekere bulanmış mermiler" atmak-

Dev. Sa. 7. Sü. 3'de

(Uluslararası Para Fonu) IMF Nedir?

İMF 1944'de savaş sonrası uluslararası sabit para kuru sistemini denetlemek üzere kurulmuştur. ABD emperyalizminin denetiminde olan bu örgüt daha 1950 yıllarında ağır koşullu krediler vermeye ve bu yolla özellikle yarı-sömürge ülkelerin ekonomik politikalarını doğrudan doğruya belirlemeye başlamıştı. 1973 yılında emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin sonucu, Amerikan dolarını temel alan uluslararası sabit para kuru sisteminin dağılarak, emperyalist devletlerin paralarının serbest dalgalanmaya bırakılmaları sonucu, İMF'nin asli görevi ortadan kalkmış oluyordu. Ancak 1973 yılında İMF kendine yeni bir görev saptadı. O artık Amerikan emperyalizmi ve onun hegemonyası altındaki emperyalist sermayenin dünya üzerindeki dağılımını planlamaya, yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini denetim altına almaya yarayan bir örgüt durumuna geldi. 1976 yılında Amerikan emperyalizmi, (Ford yönetimi) Uluslararası Para Fonu'nun petrol fiyatlarına yapılan zam yüzünden belli sarsıntılar geçiren emperyalist ekonomik sistemin "düzeltilmesi'nde aktif bir rol oynamasına ka-

Dev. Sa. 7. Sü. 5'de

• SALT anlaşması 2 ekimde sona eriyor

İki süper devlet savaş yolunda

İki süper devlet arasındaki rekabetin gittikçe şiddetlenmesinin bir sonucu, onların bir iki yıl öncesine kadar heyecanla yürüttükleri "detant" ("yumuşama"), "silahsızlanma" vb. demagojik faaliyetlerin birer birer iflas etmesi olmaktadır. Şartlar emperyalist azmanları öylesine zorlamaktadır ki, onlar artık "silahsızlanma" lafına bile tahammül edemiyorlar. Dünyayı yeni bir paylaşım savaşına sürükleme çabasında olan iki süper devlet, varılan bu noktada daha bir iki yıl öncesinin "gözde" demagojilerini terketmek zorunda kalmakta ve bunları hemen yenileriyle değiştirmektedirler.

Şimdi "barış" demagojisinin iki süper devlet tarafından da daha farklı bir biçimde sürdürüldüğü görülmektedir. Onların propaganda cihazları genel olarak "detant"ın, "silahsızlanma"nın yararlarının kaçınılmazlığının vb. şakşakçılığını yapmaktan büyük ölçüde vazgeçmiş bulunmaktadırlar. Şimdi süper devletler genel bir "barış" pasifist demagojisinin halkları uyuşturmasını yeterli bulmamaktadırlar. Artık her iki süper devlet de daha ağırlıkla militarist bir kamuoyunun yaratılmasından yana gözükmektedir. Buna uygun olarak onlar, rakiplerinin silahlanmasını ve savaş hazırlıklarını gittikçe artan bir şekilde ortaya sermektedirler. Sovyetler Birliği Nötron bombasının topladığı nefreti kendi kesesine akçe olarak aktarmaya çalışırken, Amerika da durmadan Sovyetlerin artan silah gücüne dikkati çekmektedir.

Bu şekilde gerçeğin sadece bir emperyaliste ilişkin yanını ortaya döken emperyalistler, karşı tarafın "hızla silahlandığını", "dünya barışını tehdit ettiğini" vb. ileri sürerek, bu durumda kendi silahlanmalarının, "her ne kadar bunu istemiyorlarsa da"(!), "son derece doğal" olduğu inancını yaratmaya uğraşmaktadırlar.

Yeni "barış" demagojisi, eskisinden şu yönleriyle farklıdır: Bu demagoji türü, iki süper devlete birbirlerini daha kolay suçlama fırsatı tanımakta, "savaşın kaçınılabilirliği" konusunda ise eski tip (detant lafazanlıkları) demagojilerle taban tabana zıt bir özellik göstermektedir. Yeni bir "barış" aldatmacası sadece bir süper devletin "barışçı" ötekinin "savaşçı" olduğu (ve tersi) konusunu işlemekte, savaşı yakın bir ihtimal olarak göstererek silahlanmayı açık açık yürütmek "hakkını" meşrulaştırmaya çalışmaktadır.

Bu yeni duruma uygun olarak -ki bunun temelinde iki süper devlet arasındaki rekabetin gittikçe büyük bir hızla şiddetlenmesi yatmaktadır- demagojik SALT görüşmelerinin çıkmazda olmalarının yanısıra, artık tamamen sona erdirilmeleri ihtimali belirmektedir.

Önümüzdeki Ekim ayının ikinci günü SALT anlaşmasının süresi dolmaktadır.

Amerikan emperyalistleri de, Sovyet sosyal emperyalistleri de 2 Ekim'de sona erecek olan şimdiki SALT anlaşmasını kısa bir süre içinde yenilemeye niyetli olmadıklarını belli etmiş bulunmaktadırlar.

Her iki süper devlet de diğerinin nasılsa "bu anlaşmaya aldırmadığını" öne sürerek, artık böyle bir anlaşmaya ihtiyaç kalmadığı yolunda bir kamuoyu oluşturmaya çalışmaktadırlar.

SALT'ın sona ermesi emperyalistlerin işine yaramaktadır.

Süper devletler, tamamen demagojik (aldatmaca) özellikteki SALT anlaşmasından kurtulmak için neden bu kadar istekli davranmaktadırlar?

SALT'ın silahları "sınırlamadığı", tersine, her gün yeni ve daha gelişkin bir silahın yapıldığı bilinmektedir. O halde, emperyalistlerin SALT'ın "denetiminden" "kurtuldukları" için sevinçli olduklarını sanmak yanlış olacaktır.

SALT'ın sona ermesi süper devletlerin işine geliyor çünkü bu anlaşma, Helsinki Nihai Belgesi ile birlikte, artık şartların hemen hemen rafa kaldırdığı bir demagoji faaliyetinin belkemiğini oluşturmaktadır.

Şiddetlenen rekabet, giderek genel "barış", "detant","silahsızlanma" aldatmacalarını artık emperyalistlerin çıkarlarına ters düşen araçlar durumuna sokmaktadır. Çünkü artık dünya halklarının emperyalist paylaşım savaşının imkansız olduğunu değil, tersine yakın bir ihtimal olduğunu düşünmeleri ve şu ya da bu kampta "saf tutmaları" emperyalistlerin işine gelmektedir.

İki süper devlet de artık bu yola girmiş bulunuyorlar. Sovyetler Birliği'nin Angola işgali hala sürüyor. Ve Afrika'daki bütün faaliyetlerini açıktan militarist bir propagandayla desteklemektedir. Aynı şey Amerikan emperyalistleri için de geçerlidir. Onlar da dünyanın çeşitli bölgelerinde askeri varlıklarını arttıracaklarını, çeşitli silahların yapımına hız vereceklerini vb. açık açık meydana koymakta ve bunları haklı eylemler olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Her iki süper devlet de, genel bir barış havasının değil, "barışın korunması" için "silaha sarılma" havasının hakim olduğu bir propagandaya doğru kaymaktadırlar. Onlar, sıkıştıkları köşeden birbirlerini ısırarak çıkmaya çalışırlarken, halkları da kendi emellerine alet etmeye uğraşıyorlar. Emperyalist savaş rüzgarları şiddetlendikçe emperyalistlerin savaş borazanlarını daha hızlı çalmaları bu yüzdendir.

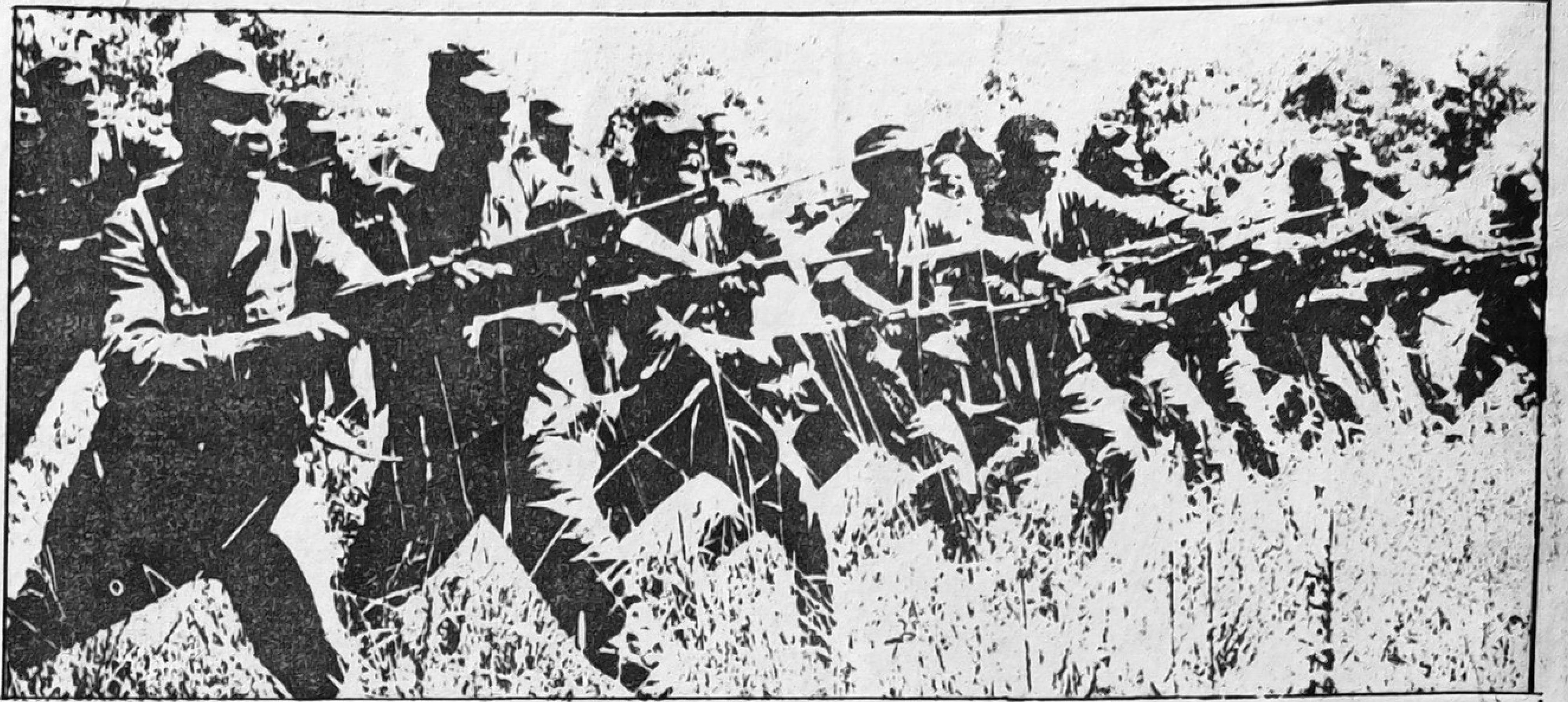
Bu şartlarda, SALT anlaşmasının 2 Ekim'de uzun bir süre için mezara girecek, daha genel olarak "detant" ("yumuşama") lafazanlığının yerini giderek militarist propagandaya bırakacaktır.

Olayların akışı, Ekim ayına kadar ve ondan sonra uzun bir süre, iki süper devletin birbirlerini giderek daha sert bir dille "silahsızlanmayı engelleme", "detantı bozma", "savaş kundakçılığı yapma" vb. şekilde suçlayacaklarını ve bunun ardında daha da azgınca silahlanacaklarını göstermektedir.

Ekim ayından sonra emperyalistlerin savaş çığlıklarını artık açık açık haykıracakları bir dönem başlamaktadır. Onların yeni "barış" aldatmacaları da, artık "nefes almak" için değil, dörtnala savaşa koşmak için kullanılacaktır.

Zimbabweli yurtseverler silahlı mücadeleyi sürdürüyor

Zimbabweli yurtseverlerin kararlı silahlı mücadelesi bütün şiddetiyle sürmekte ve Irkçı Salsbury yönetimine ağır darbeler indirmektedir.

Mozambik ve Zambia'daki üstlerden ve ülke içindeki çeşitli mevzilerden ırkçı askerî kuvvetlere saldıran Zimbabweli yurtseverler, geçtiğimiz hafta içinde yeni başarılı eylemlerle birçok Rodezya askerini öldürmüşler, bir askeri karakolu tahrip etmişler, bir ırkçı beyaza ait çiftliği birkaç saatlik bir çatışmayla ele geçirerek ateşe vermişlerdir. Son haftalarda Zimbabweli gerillaların eylemlerinde 156 Rodezya askeri yokedilmiştir.

Rodezya yönetimi gerilla birliklerini ele geçirememenin verdiği hırsla ülkedeki siyah halka azgınca saldırmakta; Zambia ve Mozambik sınırlarını aşarak buralardaki şehirleri ve yerleşim birimlerini bombalamaktadır.

Bir Yurtsever Cephe sözcüsünün belirttiğine göre Rodezyalı ırkçı birlikler Temmuz ayı sonlarında 23 Zimbabweli emekçiyi kulübeleriyle birlikte yakarak öldürmüşlerdir. 31 Ağustos günü bir Rodezya uçağı Zambia sınırını geçerek sınıra yakın bazı köyleri bombalamıştır. Yine aynı gün Rodezya'nın açtığı top ateşine Zambia silahlı kuvvetleri top ateşiyle karşılık vermiştir.

Zimbabwe halkının kurtuluş mücadelesini ezmek için

SON AMERİKAN İNGİLİZ ORTAK PLANI

Sadece Amerikan emperyalizminin Rodezya'da üç milyar dolarlık yatırımı bulunmaktadır. İngiltere ve diğer emperyalistlerinrin de Rodezya'da milyarlara varan yatırımları bulunmaktadır. Bunun yanında Rodezya ve Güney Afrika "batılı" emperyalistlerin onlarca yıldır bölgedeki en güvenilir jandarmaları durumundadırlar.

İşte bütün bunlardan ötürü Amerikan emperyalistleri ve küçük "ortakları" Rodezya'nın Zimbabve emekçi halkının devrimci mücadelelerinin darbeleri altında yıkılıp gitmesini engellemenin telâşı içindedirler.

Bundan aşağı yukarı iki yıl önce başlatılan "çözüm bulma" "çoğunluk iktidarını kurma" çabalarının temelinde bu gayret yatmaktadır.

Bugüne kadar İngiliz ve Amerikan emperyalistlerinin bu yöndeki birçok usta manevrası yıllardır emperyalizme ve ırkçı faşist diktatörlüğe karşı silah elde mücadele eden Zimbabwe halkı tarafından boşa çıkartılmış ve iflas ettirilmiştir.

Bu olumsuz deneylerden çok dersler çıkartan emperyalistler son olarak geçtiğimiz hafta içinde usta bir manevraya daha giriştiler. Onların "planları" görünürde son derece "barışçıydı" ve kan dökülmeden, Zimbabwe halkı ızdırap çekmeden yönetimin siyah çoğunluğa geçmesini amaçlıyordu. Planın iki önemli unsuru vardı; Birinci olarak hem Rodezya ordusu (ırkçı) hem de yurtsever gerilla birlikleri dağıtılacak ve iktidardaki değişiklik tamamlanıncaya kadar ülkedeki güvenlik işlerini Birleşmiş Milletlerin görevlendirdiği bir güvenlik kuvveti sağlayacaktı. Planın ikinci unsuru da beyazların ve siyahların eşit haklarla katılacakları bir "demokratik" se-

RODEZYA'DA SEÇİM KOMEDİSİ

Çökmeye yüz tutan bütün gerici yönetimlerde görülen bunama ve saldırganlık ırkçı Rodezya yönetiminin bütün davranışlarına damgasını vurmaktadır.

Bir taraftan kanlı bir baskı uygulayarak Zimbabveli emekçileri kendine boyun eğdirmeye çalışan ırkçı yönetim, yükselen devrim dalgasını engellemekte tam bir acizlik için de kaldığını farkettikçe daha da çılgınlaşmakta ve olmayacak hayallerle kendini avutmaya çalışmaktadır.

Salsbury yönetiminin kan ve ateş içinde kavrulan Zimbabve'de 31 Ağustos günü kendi kendine yaptığı "genel seçimler" bunun en son örneğidir.

Bir avuç beyazın (300 bin) 50 "parlamenter"le, buna karşılık 6,5 milyon Zimbabveli'nin 15 "parlamenter"le temsil edildiği uydurma "parlamento" "erken seçimle" kendini yenilemiş(!) bulunuyor.

Bu sözde seçimin amacı, Zimbabwe halkını daha da azgınca ezebilmektir.

Seçimi "kazanan" Rodezya Cephe Partisi ve onun başındaki Ian Smith (şimdiki başbakan) ülkede "milli istikrarı" derhal (!)sağlayacağını ilan etmiş bulunmaktadır.

Bütün faşist Rodezya basınında büyük bir "demokratik" olay olarak yutturulmaya çalışılan ve ülkedeki tüm Zimbabvelilerin katıldığı iddia edilen seçimlerin Zimbabveliler açısından durumu son derece gülünçtür. Daha önce de belirttiğimiz gibi ülkede 6,5 milyon Zimbabveli yaşamaktadır. Irkçı Rodezya yasaları sadece 100.000 (yüzbin) Zimbabveliye seçim hakkı tanımaktadır. Son seçimlerde ise sadece on bin Zimbabveli (siyah) oy kullanmıştır. Yani, faşist Rodezya yönetiminin büyük demokrasi örneği olarak yutturmaya çalıştığı 31 Ağustos seçimlerinde 6,5 milyon Zimbabveli 10.000 (onbin) seçkin (!) temsilcisinin kullandığı oylarla seçilen (!) onbeş parlamenter (!) tarafından temsil(!) edilmektedir.

Buraya kadar bu gülünç parlamentonun ve onun kendini yenilemek için yaptığı seçimlerin sadece sayısal açıdan ortaya koydukları iğrenç ırkçı-faşist mantığı ele almış bulunuyoruz.

Oysa meselenin esası kimin siyasi iktidarı elinde bulundurduğudur.

Bu bakımdan da ele alındığında, Amerikan-İngiliz ortak önerisinde yer alan "bir kişiye bir oy" prensibi de hiç bir temel değişiklik ifade etmemekte, tersine kitleleri gerçek kurtuluş yolundan çevirmek için onların ağzına çalınmış bir parmak zehirli bal olmaktadır. Çünkü bu seçimler de iktidarın işbirlikçi-faşist burjuvazinin elinde kalmasının önüne geçmek bir yana, bunu sağlamak için planlanmıştır.

Son seçimler, çöküşün eşiğine gelmiş bulunan ırkçı Rodezya yönetiminin içine düştüğü aciz durumun en güzel belgesi olmuşlardır. Faşist Ian Smith ve onun gibileri, devrimci silahlı mücadelenin indirdiği ağır ve kararlı darbeler karşısında çevirdikleri bütün oyunlara rağmen, döktükleri bütün kana rağmen bir paçavra kadar güçsüz ve önemsizdirler.

ZİMBABWE:

Yurtsever Cephe İngiliz-Amerikan ortak önerisini reddetti

Afrika'nın güneyinde yükselen devrim ateşi, başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistleri ve gericileri ezerek zafere doğru yönelmektedir.

Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin geçtiğimiz hafta, telâş içinde devrimci kabarışı boğazlamak için ileri sürdükleri son "plan" ın iflas etmesi her şeyden önce buna bağlı bir gelişmedir.

Sözümona 6.5 milyon Zimbabweli (Rodezya) emekçinin haklarını "savunarak", ırkçı beyaz yönetime "son vermek" için (!) kolları sıvayan Amerikalı ve İngiliz emperyalistlerin bu sahte "barışçı çözüm"leri ZANU ve ZAPU örgütlerinin oluşturduğu Yurtsever Cephe tarafından reddedilmiştir.

Yurtsever Cephe temsilcileri, kurtuluşun ancak silahlı mücadeleyle gerçekleşebileceğini gerilla birliklerinin hiçbir şart altında dağıtılmayacağını belirtmişlerdir.

Öte yandan kraldan çok kralcı Ian Smith de emperyalistlerin önerilerini reddetmiş ve "milli istikrar"ı sağlamak için gerekli bütün tedbirleri almak -yani Zimbabwe halkına daha da azgınca saldırmak- için hazırlandığını belirtmiştir.

Yıllardır silahlı mücadele yürüten ve ırkçı faşist diktatörlüğü mezarının eşiğine kadar getirmiş bulunan Zimbabwe halkı, emperyalist tuzakları birer birer aşarak ülkelerini ırkçılardan ve tüm emperyalistlerden temizleyeceklerdir.

ÖLÜMÜNÜN BİRİNCİ YILINDA

Mao Zedung'un devrimci fikirleri dünya halklarının ve ezilen ulusların devrim yolunu aydınlatıyor

Bugün, 9 Eylül'de yüce önderimiz, öğretmenimiz, Marksizm-Leninizmin yılmaz savunucusu Mao Zedung'u kaybetmemizin üzerinden bir yıl geçti. O'nun ölümü dünya proletaryası ve ezilen halkları için sonsuz bir acıdır, o ardında doldurulamayacak bir boşluk bırakmıştır.

Büyük öğretmen, büyük önder Mao Zedung, dehası, engin Marksizm bilgisi,militan karakteri ile dünya proletaryasının ve ezilen halkların kurtuluşu davasına önderlik etmiş, onun yolunu aydınlatmıştır. Proletarya ve ezilen halklar onun ölümü karşısında derin bir acıya boğulmuşlardır, ama bu acıyı kuvvete dönüştürme cesaretini ve kararlılığını taşımaktadırlar.

Mao, çetin mücadele günlerinde Çin halkının önünde yürüyordu

Mao Zedung, Çin devrimine ve kurtuluştan sonra 30 yıla yakın bir süre sosyalist Çin'e önderlik etti. O,Çin'i kızıl yapmak ve iç ve dış düşmanlara, kapitalist yolculara, geriye dönüş heveslilerine karşı Çin'in kızıllığını korumak mücadelesinde Çin halkının önderi, onun yol göstericisiydi.

Mao daha 1920'lerde Çin Komünist Partisi'nin kuruluşu çalışmalarına girişti ve onun kurucuları arasında yer aldı. Hunan eyaletinde Parti sekreterliği görevini başarı ile yürüttü. Daha sonra ÇKP'nin üçüncü kongresinde Merkez Komitesi üyeliğine ve Teşkilâtlanma Sekreterliğine seçildi.

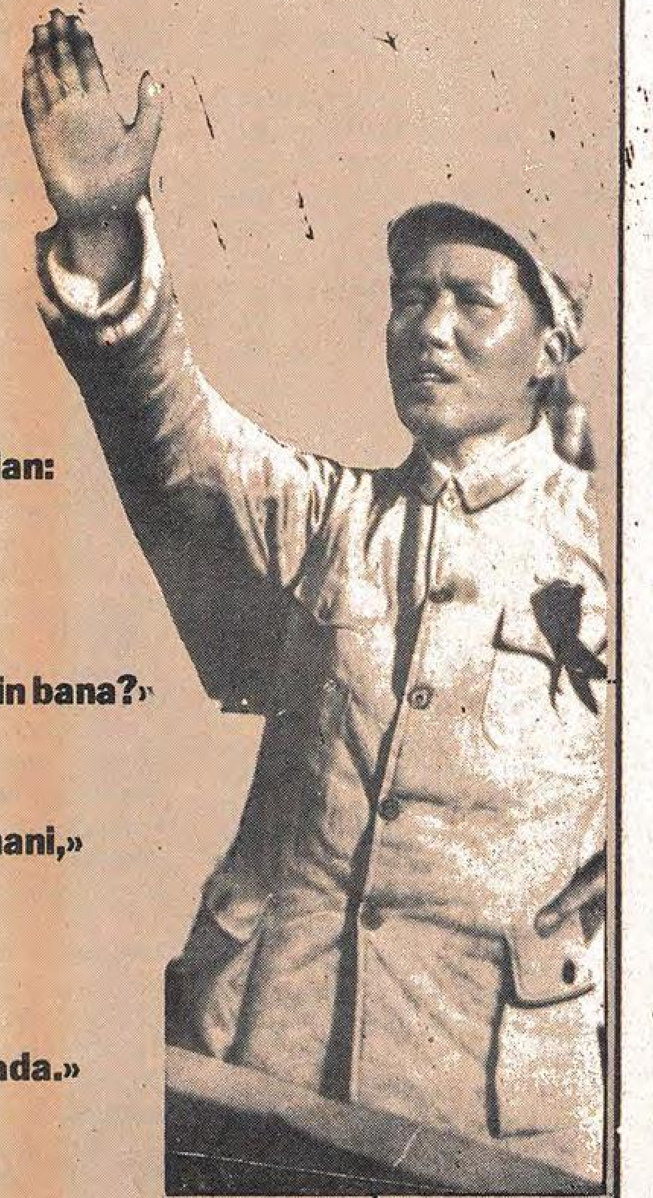
Parti içinde ortaya çıkan sağ sapmaya karşı yoğun bir mücadele başlatan Mao Zedung bu mücadele sırasında sömürge, yarı-sömürge ülkelerin devrim mücadelesine yön veren Marksist-Leninist tezi daha da geliştirdi. Mao, bu doğru tezleri ileri sürdüğü zaman Parti yönetiminde sağ oportünist çizgi hâkimdi.

Mao Zedung ve Çu Teh ' in başkanlığında 1928'de Çin Kızıl Ordusu kuruldu. Mao Zedung, Kızıl Ordu'nun siyasi komiseriydi.

1935 yılında ise Mao Zedung Parti ve Ordu Başkanı seçildi. Mao Zedung, en zorlu günlerinde Çin halkının önündeydi. Kızıl Ordu'nun bir yıl süren 10.000 kilometrelik "Uzun Yürüyüş"ünün en önünde gene o vardı. Kanlı çarpışmalarla, yenilgiler ve zaferlerle Uzun Yürüyüşü gerçekleştirdi.

Daha sonra Mao Zedung' un önderliğinde ÇKP ve Çin halkı 1945 de Japon emperyalistlerini, 1949 da da ABD emperyalizmi tarafından baslenen Çan Kay Şek yönetimini yenerek Çin'i kurtardı.

Asırlar boyu köle edilmiş afyonlanmış Çin halkı onun önderliğinde iktidara yürüdü ve bütün düşmanları, emperyalistleri, kompradorları, feodalleri ve bunların feodal-faşist diktatörlüklerini altederek demokratik halk diktatörlüğünü kurdu.

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde devrim:

Mao Zedung Marksizm-Leninizmi savundu ve onu geliştirdi. O, Marksizm-Leninizmi Çin'in somut şartlarına yaratıcı biçimde uygulayarak "yeni demokratik devrim" adını verdiği devrim tezini yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için daha da zenginleştirdi. O, burjuva demokratik devrimin emperyalizme,feodalizme, komprador kapitalizme karşı olan tüm sınıfların desteğiyle (sayısal durumu ne olursa olsun) proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtti. Mao Zedung bu konuda şöyle diyordu

"Bugünkü aşamada Çin devrimi gerçekten hangi niteliktedir? Bir burjuva-demokratik devrim midir, yoksa bir proleter-sosyalist devrim mi? Hiç şüphe yok ki ikincisi değil, birincisidir...Ne var ki,bugünkü Çin'de burjuva-demokratik devrim artık köhnemiş olan eski genel tipte bir devrim değildir, yeni özel tipte bir devrimdir.Biz buna yeni-demokratik devrim diyoruz; bu tip devrim Çin'de olduğu kadar bütün öteki sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde de gelişmektedir.

Yeni-demokratik devrim dünya proleter-sosyalist devriminin bir parçasıdır, çünkü emperyalizme, yani uluslararası kapitalizme kararlılıkla karşı çıkmaktadır.Yeni-demokratik devrim,proletarya önderliğindeki geniş halk yığınlarının anti-emperyalist, anti-feodal devrimidir. Çin toplumu ancak böyle bir devrimden geçerek sosyalist devrime ilerleyebilir . Başka bir yol yoktur." (Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi).

Mao Zedung, Çin'de ulusal demokratik devrimin özünde bir köylü devrimi olduğunu ve bu devrimde köylülüğün oynadığı hayati rolü gösterdi. O, devrimin ancak kırlardan, köylük bölgelerden şehirlerin kuşatılması yoluyla gerçekleşeceğini belirtti. Mao Zedung halk savaşında proletaryanın, sayıca ne kadar az olursa olsun önder olduğunu belirtti. O, proletaryanın önderliğinde belirleyici olanı, yani onun siyasi gücünü göstererek şöyle dedi:

"Tecrübemizi özetleyecek ve tek bir noktada toplayacak olursak, sonuç şudur:İşçi sınıfı önderliğinde(Komünist Partisi aracılığıyla)ve işçilerle köylülerin ittifakına dayalı demokratik halk diktatörlüğü." (Demokratik Halk Diktatörlüğü Üzerine).

Mao Zedung devrimin temel sorunlarından biri olan ittifaklar, devrimde sınıfların mevzilenmesi meselesine de Çin devriminin somut pratiği içinde büyük bir açıklık getirdi.

"Çin proletaryası, en yüksek siyasi bilince ve örgütlenme anlayışına sahip sınıf olmasına karşın, zafere yalnızca kendi gücüyle erişemeyeceğini kavramalıdır.Zafere ulaşabilmek için, değişen koşullara göre, devrimde yer alabilecek bütün sınıf ve tabakalarda birleşmeli ve devrimci bir birleşik cephe örgütlemelidir. Çin toplumundaki bütün sınıflar içinde, köylülük işçi sınıfının sağlam bir müttefikidir; şehir küçük burjuvazisi güvenilir bir müttefiktir; ulusal burjuvazi ise belli dönemlerde, ve belli ölçüde bir müttefiktir." (Çin devrimi ve Çin Komünist Partisi).

Mao Zedung Leninist kesintisiz devrim teorisini geliştirdi. O, ulusal demokratik devrimle sosyalist devrim arasında aşılmaz duvarlar olmadığını belirtti. Mao, proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilecek olan "yeni tipte burjuva demokratik devrim"in kaçınılmaz olarak sosyalizme ilerleyeceğini, bu devrimi sosyalizmin izleyeceğini gösterdi.

Proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek

Mao Zedung, proletarya diktatörlüğü öğretisinde Marx'tan, Engels'ten, Lenin' den, Stalin'den devraldığı mirası savundu, onu başarıyla hayata geçirdi. Proletarya diktatörlüğü teorisini ve buradan kalkarak Marksizm-Leninizmi iğdiş etmeye kalkışan revizyonistlere, oportünistlere ve her türden sapmaya karşı amansız bir mücadele verdi.O, Marksizm-Leninizmin proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek tezini dahada geliştirdi. Özel mülkiyet ortadan kaldırıldıktan sonra, proletarya diktatörlüğü altında sınıfların ve sınıf mücadelesinin hâlâ mevcut olduğunu, proletarya bu mücadeleyi esas almazsa kapitalizme geriye dönüşür, sosyalizmin bütün kazançlarının altüst olmasın[illegible]kaçınılmaz olduğunu bel[illegible]. O'nun revizyonizme, kapitalist yolculara karşı "on bin yıllık mücadele azmi" sosyalizmin ne kadar uzun bir tarihi dönem meselesi olduğunu ortaya koyar.

Mao Zedung devrimden sonra kapitalizmin unsurlarının bizzat ekonomik yapıda varolduğu, asla bir çırpıda ezilemeyecek, ancak süreç içinde ortadan kalkacak olan küçük üretimin hergün yeniden burjuvazi doğurduğu marksist-leninist tezini savundu ve geliştirdi. O, kapitalist yolcuların eski baskı, zulüm günlerini özleyenlerin bizzat parti içinde olduğunu,onlara karşı usanmaz bir mücadele vermek gerektiğini belirtti. Büyük öğretmen Mao Zedung Şöyle dedi:

"Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsar. Sosyalizmin tarihi döneminde sınıflar, sınıf çelişmeleri ve sınıf mücadelesi hala vardır, sosyalist yol ile kapitalist yol arasında mücadele vardır ve kapitalizme geri dönüş tehlikesi vardır.Bu mücadelenin uzun süreli ve karmaşık niteliğini kavramalıyız. Uyanıklığımızı arttırmalıyız. Sosyalist eğitimi sürdürmeliyiz. Sınıf çelişmelerini ve sınıf mücadelesini doğru bir biçimde kavrayıp ele almalı, bizimle düşman arasındaki çelişmeleri halk içindeki çelişmelerden ayırd etmeli ve doğru bir biçimde ele almalıyız.

Yoksa bizim gibi sosyalist bir ülke karşıtına dönüşüp yozlaşır ve kapitalizme geri dönüş gerçekleşir."(ÇKP 9. Ulusal Kongresine Rapor)

Parti içine sızmış olan kapitalist yolculara karşı ise Mao, partiyi şöyle uyarıyordu:

"Burjuvazinin Parti, hükümet, ordu ve çeşitli kültür çevrelerine sızmış olan temsilcileri bir avuç karşı-devrimci revizyonisttir. Bunlar koşullar olgunlaşır olgunlaşmaz, siyasi iktidarı ele geçirecekler ve proletarya diktatörlüğünü bir burjuva diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir. Bunlardan bazılarını daha şimdiden açığa çıkardık,ama bazılarını da çıkaramadık Bazıları hala güvenimize sahiptir ve haleflerimiz olarak yetiştirilmektedir; bunlar örneğin hala yanıbaşımızda barınmakta olan Kruşçev benzeri kişilerdir. Bütün kademelerdeki Parti komiteleri bu konuda en büyük dikkati göstermelidir" (ÇKP Merkez Komitesinin Genelgesi)

Mao Zedung proletarya diktatörlüğü altında sürdürülen sınıf mücadelesinin bir aracı olan Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne önderlik etti Yıkılan iktidarı elinden alınan, ama henüz tam olarak yenilmeyen burjuvaziye, onun her türlü kılığa bürünmüş ideolojisine karşı verilen bu zorlu savaşta Mao Zedung partiyi değişik dönemlerde içten fethetmeye çalışan Liu Şao Şi, Lin Biao, Deng Siao Ping gibi kapitalist yolcuların çizgilerini altetti.

Mao Zedung revizyonizme karşı verilen mücadelenin kitlelere maledilmesinin büyük önemine işaret ederek şöyle dedi:

"Büyük proleter kültür devriminde biricik yöntem, kitlelerin kendi kendilerini kurtarmalarıdır, işleri kitleler adına yapma yolunda hiç bir yöntem kullanılmamalıdır.

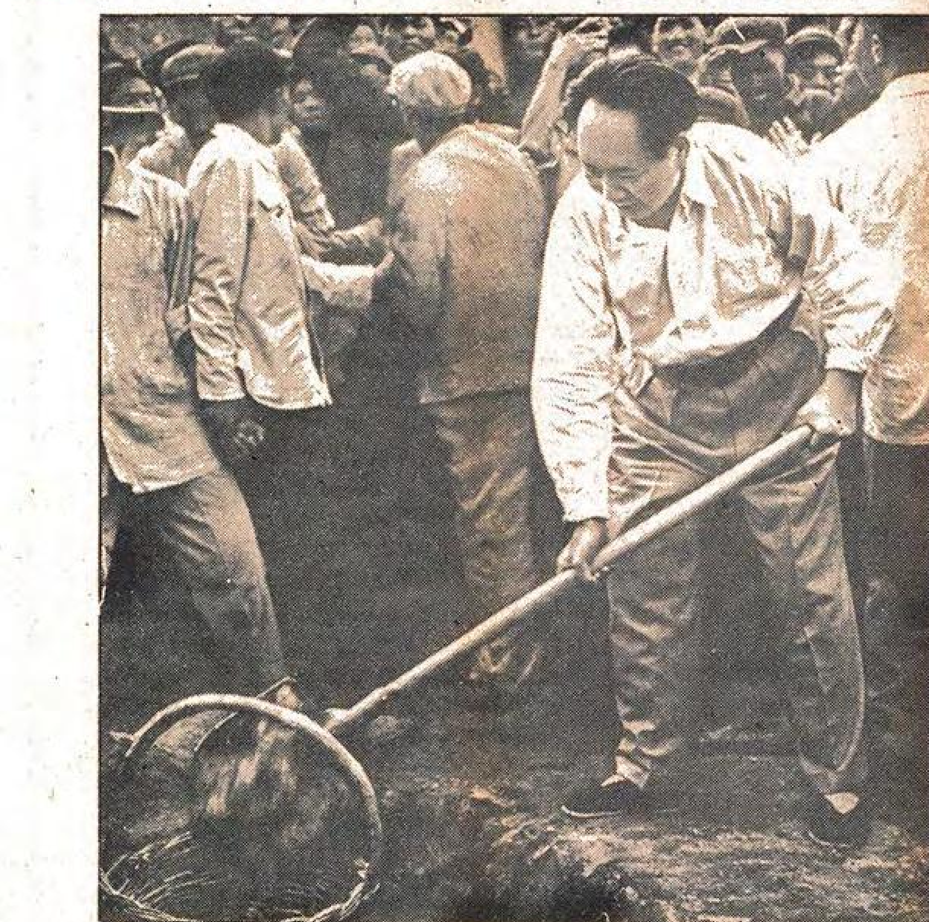
Kitlelere güvenin, kitlelere dayanın, kitlelerin insiyatifine saygı gösterin. Korkuyu bir yana atın. Karışıklıktan korkmayın... Bırakın, kitleler bu büyük devrimci hareket içinde kendi kendilerini eğitsinler ve doğru ile yanlışı, işleri doğru bir biçimde yapmanın yolu ile yanlış bir biçimde yapmanın yolunu birbirinden ayırdetmeyi öğrensinler..." (ÇKP Merkez Komitesinin Büyük Proleter Kültür Devrimine ilişkin Kararı).

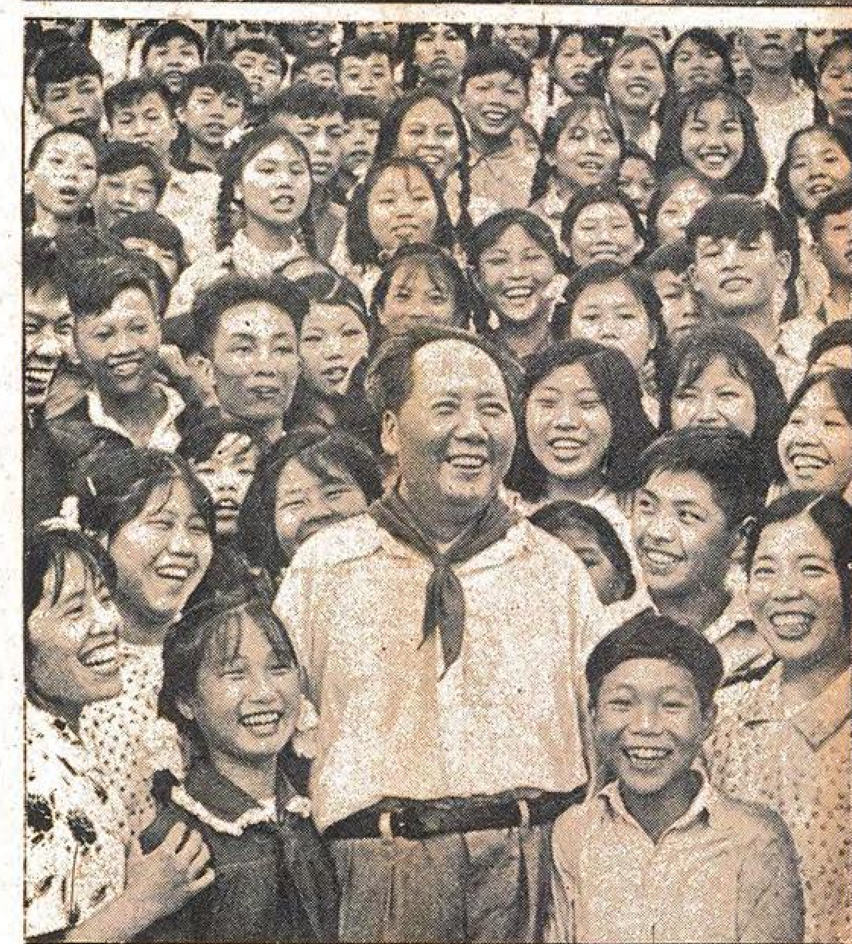
Mao Zedung, geri dönüş heveslilerine, toplumda hâlâ varlığını sürdüren burjuvaziye karşı kitlelerin uyanıklığını artırarak devrimin kazançlarını teminat altına aldı. O, devrimini sürdürecek, eski toplumun kalıntılarına karşı proletarya diktatörlüğünü azimle koruyacak yeni halefler yetiştirmeye büyük önem veriyordu. Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev'in parti yönetimini ele geçirmesi ve Marksizm maskesi altında parti içinden gerçek Marksist-Leninistleri tasfiye etmesi ve sosyalizmin kazançlarını tahrip etmesi, kapitalizme geriye dönüşü gerçekleştirmesinden dersler çıkaran Mao Zedung proletarya diktatörlüğünün devamını sağlamak, sosyalist devrimi sürdürmek ve tüm dünyada komünizmi gerçekleştirmek için birçok nesillerin mücadelesine ihtiyaç olduğunu gösterdi. O, devrimci halefler yetiştirmenin, devrimi sürdürmenin örgütsel alanda garantisi olduğunu belirtti.

Modern revizyonizme karşı mücadele

Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev revizyonist kliği Marksizm-Leninizmin yüce bayrağını yere indirmeye kalkıştı.. Mao Zedung ve Enver Hoca onu cesaretle ayakta tuttular, daha da yükseklere çektiler. Marksizm-Leninizmin kızıl rengini korumaya kararlı olan iki önder modern revizyonizme karşı büyük bir savaşı başlattılar, ve ona karşı Marksizmin coşkulu sesini yükselttiler.

Mao Zedung, modern revizyonizmin karşı-devrimci yüzünü sergiledi. Onun işçi sınıfı ve dünya komünist hareketi için oluşturduğu büyük tehlikeye işaret etti ve halkların uyanıklığını artırdı. Mao Zedung, Sovyetler Birliği'ndeki geriye dönüşten sonra onun sosyal-emperyalist bir ülkeye dönüştüğünün doğru tesbitini yaptı..: Mao Zedung başta iki süper devlet olmak üzere tüm emperyalistlere karşı dünya halklarını mücadeleye çağırdı. O, "Tarihi yaratan biricik güç halktır" diyerek,dünya halklarının mücadelesinin belirleyici olduğunu, en modern silahların bile tarihin akışını durduramayacağını gösterdi. Mao Zedung şunu belirtti. "Bütün emperyalistler kâğıttan kaplandırlar."

Mao Zedung'un düşünceleri sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin halklarının devrim yolunu aydınlatıyor

Büyük önder, büyük öğretmen Mao Zedung, Marx,Engels, Lenin ve Stalin tarafından çizilen kızıl devrim yolunda kararlılıkla yürüdü. Bu devrimci öğretiyi Çin pratiğine yaratıcı bir biçimde uygulayarak onu zenginleştirdi.

Mao Zedung'un Çin pratiği ile doğruladığı ve geliştirdiği sömürge, yarı-sömürge ülkelerde devrim tezi, ezilen halkların yolunu aydınlatmaktadır. Mao Zedung'un halk savaşı, devrimde köylülüğün rolü, demokratik halk diktatörlüğü devrimci formülleri sadece Çin'in özgül koşulları için değil, bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkeler için evrensel formüllerdir. Mao Zedung'un elimize verdiği bu güçlü devrimci silaha sımsıkı sarılmalı, onun tezlerini ülkemizin somut koşullarına uygulamalıyız.

Bugün uluslararası planda süren iki çizgi arasındaki mücadelede Mao Zedung'un zenginleştirdiği "proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesini sürdürme" düşüncesi büyük silahımızdır. O'nun "onbin yıllık mücadele azmi" iki çizgi arasındaki mücadelede dünya komünistlerine güç ve ilham vermektedir.

İKİ KUŞUN KONUŞMASI

Zümrüdüanka, açtığı gibi kanatlarını
Fırlayıverir doksan bin fersah yükseklere
Büyük bir kasırga kopartarak;
Ve sırtında mavi gök, döner bakar yeryüzüne:
İnsanların dünyası surlar içinde;
Topların ateşi yırtıyor göğü,
Toprağın bağrında patlıyor mermiler,
Çalılığa sığınmış bir serçe ölcek ölecek korkudan:
»Aman« diyor »kıyamet günü geldi, aman«
Çabuk kaçalım, uzaklaşalım buradan.
—»Peki nereye gitmek istiyorsun, söyler misin bana?«
—«Periler dağındaki yeşimtaşı saraya;»
«Haberin yok mu, üçlü anlaşma imzalanmıştı hani,»
«İki yıl önce bir sonbahar mehtabında;»
«Karnımız aç kalmaz üstelik,»
«Kızarmış patatesler, nar gibi etler varmış orada.»
—«Bırak bu boş lafları, görmüyor musun? »
«Nasıl altüst oluyor bütün dünya!»

MAO ZEDUNG 1965 Sonbahar

İzmit-Gebze Bahattin Gören Şantiyesinde çalışan işçiler:

"İŞYERİ Mİ, ESİR KAMPI MI?"

Bir kısmımızın uzun, çoğunluğumuzun 2,5 ayı aşkın bir süredir çalıştığımız Anadolu Otoyolu Gebze-İzmit kesimi Bahattin Gören şantiyesinde gün geçtikçe her türlü baskılar ağırlaşmakta, keyfi davranışlar başgöstermekte, iş kanunları ve yasalarca tanınmış demokratik haklarımız gaspedilmekte, insanlık dışı bir yaşam sürmekteyiz.

Kimimiz Anadolu'nun ağalar tarafından gaspedilmiş binlerce dönüm topraklarında ömür çürüten, ama bir avuç toprağı olmayan, yoksulluk çamuruna itilmiş topraksız köylüleriz. Kimimiz, işsizlik girdabında kalmış, açlık ve sefaletin batağına itilmiş, işgücünden başka satacak bir şeyi olmayan emekçileriz.

Bu durumumuzu gören işveren, "bunlar nasıl olsa bir topak ekmeğe muhtaçtır, karınlarını doyurursak gece-gündüz çalıştırırız" diyerek, bizleri gerçekten bir topak ekmeğe mahkum etmektedir.

Çoluğumuzu çocuğumuzu köyümüzde bırakıp yollara düşmüş, her türlü mahrumiyete katlanarak, onlara hiç olmazsa aydan aya bir miktar para göndermek için çalışmayı göze almış olan bizler, ay başında şantiye şefliğine gidip, emeğimizin karşılığını istediğimizde, yüzümüze bile bakmadan, horlayıcı ve küçümseyici bir tavırla "Para yok" deyip nedenini sormamıza fırsat dahi bırakmadan; "gidebilirsin" denilerek, kapı suratımıza çarpılmaktadır.

"Size üç öğün yemek veriyoruz" denilen yemekler, çoğunlukla tam olarak bizleri doyurmadığı, yaz aylarında kış yemeklerinin önümüze sürüldüğü gibi, yemeğe iş dolayısıyla geç kalan bazı işçi arkadaşlara yemek ayrılmasını defalarca bildirmemize rağmen, yemeğe biraz geç kalındığı zaman, iş dolayısıyla geç kalmanın karşılığı, aç kalmak ya da bir topak kuru ekmek oluyor. Ayrıca çatal, kaşık, tabaklar çoğunlukla ya bir önceki yemeğin yağları, ya da sabun ve deterjan bulaşığı ile tam temizlenmeden önümüze sürülüyor.

"Size yatacak yer veriyoruz" denilen yerler; ya dağ başında tahtalardan yapılmış, ışığı, suyu, banyosu olmayan barakalar; ya da yatağı, somyası olmayan kupkuru birer çadır.

Şirketin kalifiye işçileri olarak nitelendirilen operatör, şoför vb. gibi işçilere şirket tarafından yatak verilirken, vasıfsız, burada düz işçi olarak nitelenen diğerlerine yatak verilmez, para ile satılır. Üstelik en az parayı da onlar alır. Sosyal hak olarak sadece bunlar tanınıyor şantiyede. Diğer işyerlerinde uygulanan sosyal hakların sözü dahi edilmez.

Çalışan herkesin, maddi ve manevi zorunluluk taşıyan, ayrıca medeni kanunlara ve iş kanunlarına göre yasalaşmış olan bir ya da iki günlük dinlenme süresi yani hafta tatillerimiz, medeni ve iş kanunları yerine, zorbalık kanunları uygulanarak açıkça gaspedilmektedir.

İşçilerin yasalaşmış olan sendikalaşma hakları, ya da sendika seçme özgürlükleri de çeşitli burjuva entrikaları ile yine dolaylı olarak gaspedilmektedir.

Hiç birimizin ismini dahi bilmediği, ama her ay yirmibeşer lira aidat olarak ödemek zorunda bırakıldığı, üstelik tüm işçiler adına üç senelik toplu sözleşme imzalandığını duyduğumuz, ama toplu sözleşme metnini şantiye şefliğinden istediğimizde; "Siz böyle işlere burnunuzu sokmayın. Toplu sözleşme metnini ne yapacaksınız? Sizin haklarınız veriliyor ve korunuyor. Haydi işinizin başına!" denilerek kapı yine suratımıza çarpılıyor.

İşveren adına görev yapan yetkililer, makam sırasında göre, kimisi alay, kimisi tabur, kimisi bölük komutanı sanıyor kendini. Orduda faşist subayların erlere yaptığı muameleyi işçilere yapmaya çalışıyorlar.

Bir işçi arkadaşın dediği gibi; "Burada, askerliğini yapmış olanlar ikinci askerliğini, yapmamış olanlar askerliğe hazırlık yapıyor."

Bir başka arkadaş ise durumu daha güzel birkaç kelime ile ifade ediyor: "İşyeri mi, esir kampı mı?"

Bütün bunların dışında, şantiye şefliği işçiler arasında bölücülük politikasını, en ufak fırsatlardan yararlanarak uygulamaktadır. Bu politika şu şekilde uygulanıyor:

a) İşçiler arasında milliyet çelişkisini, yani Kürt, Türk, Laz ayrımını körükleyerek. Örneğin, Kürtleri, Lazları, Türkleri ayrı ayrı koğuşlara bölüştürerek, aralarına diğer milliyetten hiçbir işçiyi sokmayarak, Laz işçilere: "Sakın Kürtleri aranıza almayın", Kürt işçilere de "Sakın Lazları aranıza almayın" gibi Nasreddin Hoca'nın mavi boncuk misali telkinlerde bulunarak.

b) Çavuşluk müessesesini pekiştirerek; örneğin, çavuşların etrafına topladığı işçilere göre, çavuşlara iki misli maaş vererek, çavuşları kendilerinin adamı haline getirerek bir yandan diğer işçileri çavuşlar kanalı ile denetim altına alırken, diğer yandan Laz, Kürt, Türk çavuşların arasında ayrılıklar yaratıp ve bunu körükleyip, çavuşların birleşmesini önleyici bir politika izleyerek.

c) İşçileri kendi içinde sınıflara ayırarak, vasıflı işçilere diğerlerinden ücretlerinin çok daha fazla olmasına rağmen, daha iyi imkanlar hazırlayarak. Örneğin parasız yatak vererek, banyosu elektriği olan yerler temin ederek, çoğunluğu oluşturan diğer işçilerden farklı muamele ederek onları kendilerine çekip diğer işçilerden ayırarak. Tüm işçilerin şu ya da bu biçimde sarfettikleri emek temelinde özünde var olan birliklerinin üzerini bu yöntemlerle örtmektedirler.

Bütün bunları su yüzüne çıkaran devrimci işçiler için "bunlar işçileri bölen, işçileri birbirine düşüren, işçileri kışkırtan anarşistler ya da komünistlerdir" yalanını ve safsatalarını işçiler arasındaki satılık uşakları aracılığıyla yaymayı da hiç ihmal etmiyorlar. Ama devrimci işçiler yine haykırıyor: "İşçiler birleşin!"

Şantiyede kalifiye işçiler olarak nitelenen operatör, şoför vb. gibi işçilerle çavuşluk yapan işçilere sesleniyoruz:

Sizler belli yeteneklerinizden dolayı çoğunluğu teşkil eden diğer vasıfsız işçilerden işverenler tarafından ayrılmak isteniyorsunuz. Halbuki sizler de diğer işçiler gibi, toz duman ve motor gürültüleri arasında gece gündüz emeğinizi, yeteneğinizi satarak yaşam mücadelesi veriyorsunuz. Diğer işçiler kazma kürek sallayarak ya da dağlara taşlara tabanca vurarak emek sarfederken, sizler de dev makinaları kullanarak emek sarfediyorsunuz. Yani yeriniz emek sarfedenlerin, işçilerin saflarına yaşayabilenlerin yanıdır. İşverenler ise işçilerin işgücünü satın alırlar. Kendileri emek sarfetmezler. Onlar sermayenin sahibi ama aynı zamanda sermayenin köleleridirler. Hayat garantisi olarak günlük ücretlerine dayanan tüm işçilerin bir aylık ücretlerini kesenek onları açlık ve sefalete itmekte hiç tereddüt etmeyen işveren işçilerin alın terinin karşılığı olan bu paraları, bir ay çalıştırsa milyonlarına milyonlar ekler. Operatörü, şoförü, tabancacısı, düz işçisi parasızlıktan kıvranırken, Bahattin Gören adına Amerika'dan onaltı milyon değerinde yeni bir dev makina geliverir şantiyeye. Sömürülenlerin arasına birkaç kişinin daha katılması ile bir sömürü makinası olur Bahattin Gören'in elinde bu makina. Şu veya bu biçimde işgücünü satarak yaşayabilen herkesin yeri emek dünyasıdır. Sermaye dünyası olamaz.

İşte böyle Anadolu Otoyolu Gebze-İzmit kesimi Bahattin Gören'in şantiyesi.

İşçilerin esir muameleleri gördüğü, cumartesi, pazar, bayram vb. tatillerin ortadan kaldırıldığı, üstelik bu tatil günlerinde iş kanunlarına göre ödenmesi gereken günlük ücretin iki katı ödenmek şartıyla ve işçiler istediği takdirde çalışabileceği açık olarak belirtildiği halde, burada normal günlük ücret ödenmekte. Bordrolar kontrol edildiğinde çift günlük ödeniyor gözükmekte. İşten çıkışta, tazminat hakkı diye bir şeyin söz konusu olmadığı, diğer tüm işyerlerinde alınan giyecek, yiyecek, yakacak, doğum, ölüm, evlenme, senelik izin vb. gibi asgari haklarının tamamen gaspedildiği, işveren tarafından kurdurulan, kağıtlar üzerinde tüm formaliteleri tamamlandığı halde ortalıkta hiç görülmeyen, hiç üyesi bulunmadığı halde üç senelik toplu sözleşme imzalayan sahte bir sendikamızın da olduğunu öğreniyoruz araştırdığımızda.

Giderek ağırlaşan ve çekilmez bir hal alan bu şartlar bizlere, bir kere daha tüm haklarımızı almak, korumak ve geliştirmek için kendi özgücümüze güvenmenin gerekliliğini ve zorunluluğunu gösteriyor.

Bizleri, ne ferdi olarak verilen mücadele, ne sahte ve sarı, işverenler tarafından kurulan, kurdurulan ya da satın alınan sendikaların sahte mücadelesi kurtarabilir.

Bizleri ancak ve ancak, işyerindeki tüm işçilerin birliğinden başlayarak, tüm işkollarındaki işçilerin, bir yandan ağaların sömürü ve zulümleri, diğer yandan jandarma dipçiği altında ezilen köylülerin ve sömürülen tüm emekçilerin sarsılmaz birliği ve bu birlikten doğan yenilmez güç ile verilen devrimci mücadelesi kurtarabilir.

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

HALKIN YOLU VE HALKIN KURTULUŞU TARAFTARI BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ İŞÇİ

"Milyonlarca emekçinin kurtuluşu işçi-köylü iktidarının kurulmasıyla gerçekleşecektir"

Ben Sungurlu ilçesinde Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü Teksif Nirengi Grup Şefliği'ne bağlı olarak çalışan bir mevsimlik işçiyim.

Bu işkolunda çalışan binlerce işçi vardır. Fakat bugüne kadar bu işkolunda çalışan işçilerin sorunları devrimci basına yeteri kadar yansımadı. Onun için, binlerce işçinin içinde bulunduğu ağır çalışma koşullarını açıklamaya çalışacağım.

Her yıl Mayıs-Haziran aylarında Genel Müdürlükçe Türkiye'nin dört bir tarafına görevli mühendis ve teknisyenler gönderilir.

İş bölgesinin durumuna göre gelen mühendis ve teknisyenler, 5 veya 6 ay süreyle bir şantiye kiralarlar. Arazi durumuna göre her teknisyen 3'er tane mevsimlik işçiden oluşan bir çalışma ekibi kurar. Her ekip için ihaleye (aslında önceden anlaşma yapılmıştır, ihale usulen yapılır) bir tane arazi arabası kiralanır.

Yapılan iş, harita yapımına mesnet olarak araziye nirengi noktaları dikmek, bu noktaların teodalitle rasatımını yapmaktan ibarettir.

Mühendis ve teknisyenler aylıklarından harç, yan ödeme (500 TL.), fazla mesai, arazi yövmiyesi (50 TL.) ödenmesine rağmen, biz işçiler en düşük gündelik ile çalıştırılırız. Yan ödeme, fazla mesai gibi haklarımız olmadığı gibi, sendika, sigorta vb. gibi sosyal haklardan da mahrumuz.

Bir işçinin gündeliği 90-100 TL'dir. Bundan da vergi, sigorta vb. gibi kesintiler kesildikten sonra, elimize net 55-65 TL. geçer.

İş, 2,5-3 ay nirengi, 2,5-3 ay rasat olmak üzere iki dönemlidir.

Nirengi döneminde, işe saat 6,5-7'de çıkılır, akşam saat 21-22'de dönülür. Araziye yaya olarak çıkar, bütün gün sıcakla boğuşarak çalışırız. Sabah kahvaltısı yapamayız. Öğle yemeği domates-ekmek vb.'den ibarettir.

Sarp tepelere, genellikle sırtımızda 40-50 kg malzeme ile ve 2-3 km yaya yürüyerek çıkarız. Bir saat da tepede çukur kazıp nokta dikmek sürer.

Rasat döneminde ise, işe, sabah saat 03-04'te çıkıp, akşam üstten 22-23 dolaylarında döneriz. Teodalit ışıdan etkilendiği için, ancak, saat 6-9 arasında, ve saat 16-20 arasında rasat yapılabilir. Diğer saatlerde ise arazide zaman geçiririz.

Çalışma saatlerimiz, teknisyenin keyfi isteklerine ve arazinin şartlarına göre ayarlanır. Ayrıca engebeli arazide arabayla giderken defalarca ölümle burun buruna geliriz.

Cumartesi, Pazar tatilimiz yoktur. Zorunlu hallerde gündeliğimiz kesilerek izin verilir.

Teksif Nirengi'de çalışan mevsimlik işçiler, işte bu şartlarda çalışırlar.

Bize uygulanan baskı ve sömürü, faşist diktatörlüğün milyonlarca emekçiye uyguladığı baskı ve sömürünün bir parçasıdır.

Ben inanıyorum ki, bütün işçilerin, köylülerin, milyonlarca emekçinin kurtuluşu, faşist diktatörlüğün yıkılmasıyla, devrimci işçi-köylü iktidarının kurulmasıyla, yani UDHD'nin zaferiyle gerçekleşecektir.

Bütün halkın ve bütün işçilerin taleplerinden ayrı olarak, biz teksif nirengi işkolunda çalışan işçilerin taleplerimiz şunlardır:

1- Mevsimlik değil, sürekli işçi olmalıyız.

2- İşgünü 8 saat olarak uygulanmalı, her fazla çalışma saati için fazla mesai ödenmelidir.

3- Günlük ücret en az 200 TL. olmalıdır.

4- İşçilere iş elbisesi ve ayakkabı verilmelidir.

5- Keyfi işten çıkarmalarda tazminat ödenmelidir.

6- Sendika ve sigorta hakkı tanınmalıdır.

SUNGURLU'DAN
DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

HALKIN KURTULUŞU

Gaziantep'ten bir fırın işçisiyle konuştu

H.K. : Nerede çalışıyorsunuz?

Cevap- Pide fırınında çalışıyorum.

H.K. : Çalışma şartlarınızdan biraz bahseder misiniz?

Cevap- Günde 12-13 saat çalışırız. Bu çalışmamıza karşılık fazla mesai ücreti diye birşey almıyoruz. Hafta tatili, yıllık izin diye birşeyimiz yoktur. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi sigortasız çalışıyoruz. Kıdem tazminatı filan almıyoruz. Anlayacağınız bütün sosyal haklardan mahrumuz.

H.K. : Bu çalışmaya karşılık, yani patronun sizleri köle gibi çalıştırmasına karşılık, patrona karşı ne gibi bir mücadele düşündünüz?

Cevap- İlk iş olarak bu iş kolunda faaliyet gösteren Tek Gıda-İş Sendikası'na üye olduk.

H.K. :Sendikanızın üye sayısı ne kadardır?

Cevap- Üç yüz kadar pide ve francala fırını işçisi sendikaya üyedir. Ayrıca en aşağı bu kadar da Tekel İçki Fabrikası işçileri Tek Gıda-İş'e üyedir

H.K. : Sendikanız Tek Gıda-İş'in yapısından biraz bahseder misin?

Cevap- Sendikamızın başkanı Halkın Sesi siyasetini savunan bir kişidir. Altında özel bir arabası vardır. Sendikada eğitim çalışmaları, seminerler yapılmamaktadır. Sendikanın binası değiştiği halde, yönetim işçilere yeni yerin nerede olduğunu bile duyurmamıştır. Şimdi çok arkadaş sendikanın nerede olduğunu bilmemektedir. Başkanın tek bir görevi vardır. O da aybaşında üye işçilerden aidat toplamak. Şimdiye kadar başka birşey yapmamıştır.

H.K. :Sendika yönetiminin bu tavırları karşısında ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Cevap- Sendika başkanının bu tavrını hiç yadırgamıyoruz. Çünkü sınıf işbirlikçisi bir siyaseti savunan bir kimseden fazla birşey beklenemez. Bu tavır, bugün proleter devrimci hareketi tasfiye etmeye yönelik Halkın Sesi'nin reformcu siyasetinden kaynaklanmaktadır. Biz işçiler olarak sınıf sendikalarını gerçekleştirmeye yönelmeliyiz. İşçi sınıfının birleşik sınıf sendikaları ancak faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının devrilmesiyle mümkün olacaktır. Sendikamız Tek Gıda-İş'te hedefimiz sınıf sendikası oluşturmak için çalışmaktır. Bu ise, işçilerin sendika yönetimine gelmesiyle gerçekleşecektir.

H.K. : Siz, bugünkü mevcut sendikaların durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap- Bugün ülkemizde işçi sınıfının büyük oranda toplandığı iki sendika vardır: DİSK ve TÜRK-İŞ. Bu iki sendikanın da yönetimi özde aynıdır. Yani her iki sendikanın yönetiminde sendika ağaları mevcuttur. İşçileri patronlara satan, devrimci işçileri patronlara ihbar edip işten attıran, işçilerin sırtından milyonlar kazanan bu sendika ağalarıdır. TÜRK-İŞ, Amerikan tipi sarı sendikacılığın ülkemizdeki temsilcisi durumundadır. Bunların her tavrı işçi sınıfına zarar vermektedir. Örnek verecek olursak, 2. MC'nin kurulması karşısında Halil Tunç'un genel grev çağrısı. Halil Tunç yurtsever miydi de mi genel grev çağrısı yaptı? Hayır. Artık, işçilerin bilinçlenmesi karşısında Halil Tunç ve onun gibilerinin karşı-devrimci yüzü daha iyi görülmeye başlanmıştı ve o, postu kurtarmak için böyle bir eyleme girişti. Ama hakim sınıfların aba altından sopa göstermesi karşısında sesini kesti. İşçi sınıfının gerçekten hakkını savunan bir kişi her şeyden önce işçilere güvenir. Karşısındaki bir avuç sömürücünün tehditlerine boyun eğmez. Çünkü tarihi yaratan biricik güç halktır. Bizce, Genel Grev Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferine hizmet etmelidir.

DİSK'li sendika ağalarının durumu da Türk-İş'li sendika ağalarının durumundan pek farklı değildir. Bugün DİSK'in başına çöreklenmiş sosyal-faşist sendika ağaları, yüzlerine sahte 'sosyalist' maskesini takarak işçi sınıfını aldatmaya çalışmaktadırlar. Kendi sosyal-faşist ideolojilerini usta bir demagoji ile işçi sınıfına empoze etmeye başlamışlardır. Patronla anlaşıp devrimci işçileri "Maocu" diyerek işten attırıyor. Onların bu tavırları da patronlardan yanadır. Marksizm-Leninizmle silahlanmış Devrimci Proletarya er geç bu halk düşmanı sosyal-faşistlere gereken dersi verecektir.

MİSK gibi faşist sendikaların durumu bugün bellidir. Faşist MHP'nin güdümündeki bir sendikadan ne beklenir. Faşizm, her şeyden önce işçi sınıfının düşmanıdır, emekçi halkın düşmanıdır. Çünkü, tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının kanlı bir egemenlik sistemi olan faşizm, işçileri daha fazla sömürmek için, ezmek için çalışır. Faşizmin tek amacı kapitalizmin genel bunalımın yükünü emekçilerin omuzuna yüklemek ve düzene karşı yükselen devrimci muhalefeti bastırmaktır. Faşist MİSK'in yaptığı ve bundan sonra yapacağı da budur.

H.K. - Sizce sendikaların yapısı nasıl olmalıdır?

Cevap - Her şeyden önce, işçi sınıfının ekonomik mücadlesini ve siyasi iktidar mücadelesini ancak devrimci proletarya başarıya ulaştırabilir. Bugünkü sendika ağaları, değil siyasi iktidar mücadelesini, işçilerin ekonomik mücadelesini dahi başarıya ulaştıramazlar. Bu bakımdan işçi sınıfının siyasi iktidar mücadelesini hedef alan ve işçilerin bugünkü şartlarda daha iyi yaşamalarını sağlayacak mücadeleyi ancak devrimci proletarya başarabilir. Sendikalar sınıf sendikaları olmalıdır. Sendikaların yönetimine, kendisini işçi sınıfının davasına adamış, en bilinçli, en kararlı kişilerin gelmesiyle sınıf sendikaları oluşturulabilir. İşçilerin birliği devrimci bir birlik olmalıdır. Sendika ağalarının yönetiminde olan sendikaların birleşmesi işçi sınıfına hiçbir yarar sağlamaz. Şiarımız, merkezi birleşik sınıf sendikalarının oluşturulması doğrultusunda İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE olmalıdır.

H.K. : Son olarak sendikalı veya sendikasız fırın işçilerine gazetemiz aracılığıyle iletmek istediğiniz bir şey var mı?

Cevap- Sendikasız işçi arkadaşların ekonomik ve siyasi mücadelesini ancak örgütlü bir şekilde birleşerek başarabileceğimizi belirtmek isterim. Patronlara karşı mutlaka örgütlenmeliyiz. Sömürüye ve zulme karşı, örgütlü bir şekilde mücadele ettiğimiz sürece karşı koyabiliriz. Sendikalı işçi arkadaşlar ise sendikalara sahip çıkmalıdırlar. Sendikaları, sendika ağalarının elinden kurtarmalıyız. Biz işçilerin sorunlarına, ancak kendisini işçilerin davasına adamış, kararlı kişiler sahip çıkabilir.

Gaziantep Çimento Fabrikası işçileri

"FAŞİZME ÖLÜM SÖMÜRÜYE SON!"

Ülkemiz emperyalizme bağımlı tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altında sömürünün, zulmün varlığını sürdürdüğü bir ülkedir. Bizler biliyoruz ki böyle bir ülkede sömü- biçimleri çeşitlidir. Fakat biz bunlardan vergi sömürüsünün üzerinde durmak istiyoruz.

işbirlikci egemen sınıflar:

a- İşçi sınıfının artık-değeri ile yani ürettiği maddeye katkıda bulunduğu ücret ile almış olduğu ücretin arasındaki farkla

b- Toplu sözleşmelerde az ücret vermekle,

c- Ücretlerin dondurulmasıyla,

d- Halkın gıda maddelerine, ekmek, şeker, yağ, gibi maddelere zam yapmakla,

e- Dolaylı ve dolaysız vergilerle,

f- Türlü angarya yollarla sömürülerini devam ettiriyorlar.

Yalnız bizim için geçerli olmayıp, tüm işçilerin genel derdi olan vergi sömürüsü bizlerin temel derdidir. Biliyoruz ki vergi yoluyla sömürü bu düzenin bir pisliğidir. Ancak mevcut düzenin sınırları içerisinde buna karşı işçi kuruluşlarının çeşitli yöntemlerle mücadele etmesi gerektiği kanısındayız. Sömürüyü bu düzenin içerisinde yok etmek hayaldir. Ama sömürünün derecesini düşürebiliriz. Tüm sömürünün ortadan kalkması bir Ulusal Demokratik Halk Devrimi sorunudur.

Biz işçiler hayatlarımız boyunca yaz-kış demeden, bayram-pazar yapmadan beylerin kasaları dolsun diye didinip dururuz. Bu çalışmalarımız neticesinde hak ettiğimiz ücretlerin ancak üçte birini alıyoruz: Bu da yetmiyormuş gibi toplu sözleşmeler neticesi, döğüşe döğüşe aldığımız bazı ücretlerden, yani sosyal haklardan izin dönüş ücretlerinden, çocuk okutma ücretleri gibi kazançlarımızdan her seferinde iki defa vergi kesiyorlar. Biz burada fabrikamızda aldığımız izin dönüş ücretinden örnek vermek istiyoruz. Toplu sözleşme neticesi izin dönüş ücreti olarak 1200 lira tespit edilmiştir. Bunun vergisi kesilirken geçmiş aylarda aldığımız vergisi kesilmiş ücretler tekrar toplanarak izin dönüş ücreti olan 1200 liraya ekleniyor 1200 liranın vergisi 150 lira iken (yaklaşık olarak) toplama neticesinde 600 lirayı buluyor. Aradaki 450 lira ikinci vergidir.

HALKIN KURTULUŞU Denizli'den genç bir bağırsak işçisiyle konuştu

H.K.- Kaç yaşındasın ? Bağırsakta zamandan beri çalışıyorsun? Daha önce başka bir işte çalıştın mı?

Cevap- 18 yaşındayım. Daha önce bir yıl kadar deri işinde çalıştım. 8 aydan beri bağırsakta çalışıyorum.

H.K.- Okulu bıraktığını söyledin. Bunun nedeni neydi, okumak istiyor muydun?

Cevap- Ortaokul 2. sınıfta okulu bırakmak zorunda kaldım. Ailem yoksuldu, babam fırın işçisiydi. Evimizde hiç kadın olmadığından dolayı da evin bütün işleri (yemek, bulaşık, çamaşır, temizlik, vs.) benim üzerimdeydi. Derslere çalışamıyordum. Bu nedenlerle 2 ay kala okulu bıraktım. Okumak istiyordum. Yoksulluğumuzdan dolayı okuyamadım.

H.K.- İşyerinde kaç işçi çalışıyorsunuz?

Cevap- 10 işçi çalışıyoruz. Bunların 2'si usta, 4'ü kalfa, 4'ü de çırak olarak çalışıyor.

H.K.- Günde kaç saat çalışıyorsunuz? Pazar günleri çalışıyor musunuz? İzin durumunuz nasıl?

Cevap- Burjuva kanunları "bir işçinin çalışma günü sekiz saattir" der. Fakat patronlar bizi daha çok sömürmek ve para kazanmak için 10-11 saat çalıştırmaktadırlar. Pazar günleri bazan çalışıyor, bazan çalışmıyoruz. Patron haftada bir gün olan tatilimizi yaptırtmak istemiyor. "Pazar günü işe gelmezseniz, işten atarım" diye tehditler savuruyor. Acil bir işimiz olunca, patron 2-3 günlüğüne ücretsiz izin veriyor. Yıllık iznimiz yok. Sadece Kurban ve Ramazan bayramlarında, bayram süresince çalışmıyoruz, resmi bayramlarda o da yok.

H.K.- Günde 10-11 saat çalıştığınızı söyledin. Bu kadar çalışmanıza karşılık ne kadar ücret alıyorsunuz? Fazla çalıştığınız saatler için mesai parası alıyor musunuz?

Cevap- Haftada 250 TL. alıyorum. Saat 17.00'den sonra 2-3 saat daha patron tarafından çalıştırılıyoruz. Buna karşılık bize beş kuruş vermiyor.

H.K.- Haftada 250 TL. size yetiyor mu?

Cevap- Tabii ki çok az para. Bunca pahalılıkta, zam furyasında soğan-ekmek parası bile değil.

H.K.- Sigortan var mı?

Cevap- Sigortam yok. İşyerinde sadece iki usta sigortalı, diğerleri sigortasız.

H.K.- Hasta olduğunu söyledin. Sigortalı olmadığın halde hasta olduğun günlerin parasını patron veriyor mu? Tedavi paralarını patron mu, yoksa kendin mi karşılıyorsun?

Cevap- Hastalandığımda işe gitmediğim günlerin parasını patron ödüyor. Tedavi masraflarını patron karşılamıyor. Kendim karşılamaya çalışıyorum. Tabii param olmadığı için ne doktora gidebiliyorum, ne de ilaç alabiliyorum. Evde çaresiz yatı-

Bank-Sen'deki sosyal- faşist hakimiyeti yıkalım

İşçiler Sendika Yönetimine!

Gamsen Sendikası 23 Şubat 1975 tarihinde kuruldu. Toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından sonra yapılan genel kurulda, sendikanın genel başkanlığına bankada Genel Müdür muavini olan Zafer Tanıt getirildi. Diğer yönetim ve yürütme kurulu üyelerinin tümü Şube müdürü ve daha üst seviyede bürokrat görevlilerden oluştu. İş yeri temsilcileri hariç yönetimde memur ve hizmetli kadrolarından hiç kimse yoktu

Gamsen yönetimi devrimci özden yoksundu. Sendikayı yönetenler reformist uzlaşmacı bürokrat kişilerdi. Bu yüzden çok geri bir toplu sözleşme imzaladılar. Devrimci bir önderlikten yoksun olan emekçiler bu reformist ve uzlaşmacı kimselerin gerçek yüzünü henüz göremediğinden bu toplu sözleşme, yöneticilerin insiyatifinde sonuçlandı. Yöneticilerse Garanti Bankası işçilerini "Öbür sözleşmede şimdiki kaybımızı da alacağız" gibi demagojilerle uyutmaya çalışıyorlardı.

Gamsen Sendikası ilk kurulurken sarı işyeri sendikalarından ekonomik destek sağlamıştı. Örgütlenmenin merkezini Eskişehir oluşturuyordu. Hemen bu sıralarda kurulan Garanti-Sen de banka patronunun sendikasıydı. Bu sıralarda hisse senetleri yolsuzluğuna adı karışan genel başkan Zafer Tanıt sendikadan atıldı.

Garanti-Sen'in Türk-İş bünyesine geçerek Tez Büro İş sendikasıyla bütünleşmesi karşısında Gamsen de DİSK'e katılmak için harekete geçti. Gamsen bir işyeri sendikasıyken, tüzüğünde değişiklik yaparak aynı işkolundaki diğer büro ve bankalarda örgütlenme hakkını elde etti. Başak Sigorta'da naylon yetki alarak örgütlenmeye başladı. Fakat Başak Sigorta'daki örgütlü mücadele talepleri olan işçiler bu harekete sahip çıktılar, onu doğru yola soktular ve kendi mücadelelerinin önderi oldular.

Sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının örgütlenmeyi terketmeleri örneğini, en açık şekliyle Başak Sigorta işçilerinin örgütlenmesinde görebiliriz. Devrimci önderliği kırmak amacıyla reformist sendika danışmanı Erol Sönmez, Başak Sigorta içinde, işyeri komitesinin işlerliğinin sendikayı bağlamayacağını anlatıp, işverene de "bir hafta için istediğini atarsın veya ne yaparsan yaparsın, bizi ilzam etmez" demiştir. Bu reformizmin ve revizyonist sendika ağaları nın, kitlelerin devrimci hareketi karşısında iflasıydı. Çünkü işçilerin kararlı mücadelesi bu burjuva kuyrukçularının maskesini indirmiş ve önderliği onların elinden almıştı.

Gamsen'in DİSK'e katılmak için yaptığı başvurudan sonra kurulan birleştirme komisyonu birleşmeyi süreç olarak uzatmış, Gamsen içinde sosyal- faşist bir örgütlenme, ağaların denetimi altında sürmüştür.

Birleştirme komisyonunun çalışmaları uzayıp giderken Gamsen'in başında bir "bela" vardır. Bu "bela" Başak Sigorta toplu sözleşmesinin bir an önce bağlanmamasıdır. "Bela"diyoruz çünkü o günlerde sendika yönetim kurulu üyelerinin hemen hepsi bunu böyle değerlendirmişlerdi. Garanti Bankası'nın ve Başak Sigorta'nın emekçileri buna şahit olmuşlardır. Sendika yöneticileri bu toplu sözleşmenin patronun istediği biçimde greve hiç teşebbüs etmeden sonuçlanması için, hertürlü yolu deneyerek işçileri grevden vazgeçirmeye çalışmışlar, greve sahip çıkılmayacağını, greve giden işçilerin terkedileceklerini açıklamışlardır. Devam eden sözleşme görüşmeleri türlü yalanlar ve düzenlerle kitleden gizli ve DİSK'in sosyal- faşist ağalarının bünyesinde geliştirilmeye başlanmış görüşmeler işçilere kapalı tutulmuştur.

Belgeli sosyal-faşist Fehmi Işıklar aracılığıyle sürüdürülen görüşmelerde, her madde işverenin istediği şekilde bırakılmıştır. Patron ve DİSK'li ağalar tarafından, bunların işbirliğiyle yapılan sözleşmenin son şeklini işçilere kabul ettirebilmek için Fehmi Işıklar ve Gamsen'li sendika ağaları bir dümen hazırladılar. İşçileri uyutmak ve yıldırmak için düzenledikleri toplantılarda tüm emekçiler kararlı bir tavırla sendika ağalarının karşısına çıkmıştır. Başak sigorta emekçileri bu tavırlarıyla Gamsen'in tüm üyelerine örnek olmuşlardır. Şaşkınlıklarını toplantıda bulunan kitleden gizleyemeyen bu kişiler iyice teşhir ve tecrit olmuşlardır.

Ancak Gamsen yönetimine karşı yoğunlaşan muhalefet, kendi aralarında örgütlenmeye çalışan sosyal-faşist faaliyeti fark edememiştir. Fark eden unsurların da siyasetlerinin revizyonizmin etkisi altında olmasından dolayı gerekli tedbirler alınmamıştır., DİSK'in başındaki işçi düşmanlarının teşhirinden kaçınılmıştır.

Esas olarak proleter devrimci bir nitelikte ve ilkeli, disiplinli bir çalışmadan yoksun olan ancak sadece DİSK'i aşılması gereken bir engel olarak gören bu demokrat nitelikli muhalefet genel kurullar yaklaşmadan hiçbir çalışma yapmayan sekter bir anlayışa sahipti.

İstanbul Şubesi genel kurulunda bu anlayışın bir örneği görüldü. Bugünkü yönetici kadro, önceden verilen delege kartlarını iptal edip salon girişinde yeni kartlar vererek işçi ve demokrasi düşmanı olduklarını göstermişlerdir. Bununla da kalmayıp İGD'li beslemeleri kapıya dikerek birkaç kişiyi dövmeye bile çalışmışlardır.

Kongreden önce sadece Banksen, Gamsen birleşmesi için oylama olacağı bildirilmiştir. Genel Kurul ve kongrelerdeki anti-demokratik uygulamalarda iyice ustalaşmış olan DİSK'in başındaki sosyal-faşistler burada da tezgahlarını kurmuşlardır.

İşte muhalefet ancak bu zaman çalışmaya başlamıştır.

Yönetimdeki sosyal-faşist, reformist işbirliği 30.7.1977 günü gerçek yüzlerini delegelere göstermişlerdir. Kongreye giriş kapılarını polis yerine İGD'li beslemeler tutmuşlar ve bir insan koridoru içinden geçecek şekilde delegeleri tek tek içeri alıp kartlarını yakalarına iğnelemişlerdir. Sosyal-faşist Fehmi Işıklar'ın divan başkanlığı yaptığı Genel Kurul'da sosyal-faşizmin ustalarından DİSK yürütme kurulu üyesi Rıza Güven, DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca ve Banksen Genel Başkanı Metin Denizmen birleşme ile ilgili konuşmalar yapmışlardır. Delegelerin tamamen sosyal-faşistlerin koridoru altında tutulduğu salonda sosyal-faşizmin propagandasını yapmışlardır. Demokratik muhalefetin sözcülerinin konuşması engellenmiştir.

Genel kurul sonucu yapılan seçimlerle zaten yönetimde olan sosyal -faşist kadro kendini pekiştirmiştir.

FAŞİZM VE SOSYAL - FAŞİZMLE UZLAŞAN BİR ANLAYIŞLA DEMOKRATİK MUHALEFET YAPILAMAZ.

SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELE FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDEN AYRILAMAZ.

-İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

-FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

GAMSEN ÜYESİ
BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

İşbirlikçi egemen sınıflar, grevleri bastırmaya ve işçi ücretlerini dondurmaya hazırlanıyor

İşbirlikçi egemen sınıflar, derinleşen buhranın bütün yükünü milyonlarca emekçinin sırtına yükleyerek, "ekonomiyi darboğazdan kurtarmaya", ekonomik ve siyasi iktidarlarını sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar.

Büyük ölçüde uygulanmaya çalışılan ve önümüzdeki dönemde devam edecek olan "ekonomik tedbirler paketi" denilen şey bunu ifade etmektedir.

Temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar, paranın değer kaybetmesi ve kitlelerin alım gücünün düşmesi vb. derinleşen buhranın milyonlarca emekçinin, işçilerin, köylülerin ve memurların sırtına yüklenmesinin ekonomik bir göstergesidir.

İşbirlikçi egemen sınıflar ekonomik buhrana paralel olarak derinleşen siyasi buhranı da, halk kitleleri üzerinde sürdürülmekte olan faşist terörü daha da arttırarak, her türden ekonomik, demokratik ve siyasi kıpırdanışı kan ve ateşle bastırarak çözmeye çalışmaktadırlar.

İşbirlikçi egemen sınıflar, sadece temel ihtiyaç maddelerine zam yaparak ve para değerini düşürerek değil, fakat bununla birlikte tarım ürünlerinin taban fiyatlarını en asgari düzeyde tutarak, memur maaşlarındaki artışı önleyerek ve işçi ücretlerini dondurarak ekonomik buhranın bütün yükünü milyonlarca emekçinin sırtına yıkmaya, kapitalizmin istikrarını sağlamaya çalışmaktadırlar.

Burada üzerinde en fazla durulması gereken husus, işçi ücretlerinin dondurulmak istenmesi ve işbirlikçi egemen sınıfların sürmekte olan işçi grevlerine karşı izlediği siyasettir.

İşçi sınıfının ekonominin bütün can damarlarına hükmetmesi, toplumdaki en dinamik sınıfı temsil etmesi ve son dönemde sınıf bilinçli işçilerin giderek çoğalması, bir yandan işçi sınıfı ile işbirlikçi egemen sınıflar arasındaki mücadeleyi keskinleştirmekte, bir yandan da egemen sınıfların buhranın daha büyük yükünü işçi sınıfının sırtına yıkmaya çalışmasına sebep olmaktadır.

Bunun en iyi göstergesi, içinde bulunduğumuz bu dönemde, işbirlikçi egemen sınıfların işçi grevlerini bastırmak ve işçi ücretlerini dondurmak istemesidir.

Burjuva basını, son zamanlarda, işçi grevlerinin "ekonomiyi yüz milyonlarca zarara soktuğu ve fiyat artışlarına devam eden işçi grevlerinin sebep olduğu yolundaki propagandasına hız vermiştir. Gene MESS patronları, grevdeki işçileri lokavtla tehdit etmeye başlamıştır. Aynı şekilde, faşist MC hükümeti, işçi ücretlerinin dondurulması için çaba göstermekte ve bunun için bir kanun çıkarmaya hazırlanmaktadır.

Bütün bu gelişmeler, yani bir yandan burjuva basınının propagandasının bir hedefe yönelmesi, bir yandan MESS patronlarının tehditleri ve bir yandan da faşist MC hükümetinin son hazırlıkları, işbirlikçi egemen sınıfların önümüzdeki dönemde işçi sınıfına karşı planladıkları saldırının bir göstergesidir: İşbirlikçi egemen sınıflar, buhranın bütün yükünü daha çok işçi sınıfının sırtına yıkmaya, işçi sınıfını açlığa ve sefalete mahkum etmeye işçi sınıfını, on yıllardır mücadeleyle kazandığı ekonomik, demokratik ve siyasi mevzileri bir çırpıda yok etmeye çalışmaktadır.

İşbirlikçi egemen sınıfların bu konudaki en büyük "yardımcısı" "TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in başına çöreklenmiş olan faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarıdır.

Tarihi olarak işçi sınıfını burjuvaziye satmaktan başka hiç bir şey yapmamış olan TÜRK-İŞ'li sendika ağaları, işçi sınıfı ile işbirlikçi egemen sınıflar arasındaki çatışmada gene bilinen tarihi rolünü oynamış, ve işçi sınıfının kabaran sınıf potansiyelini "genel grev" laflarıyla oyalamaya çalışmıştır ve bugün bu taktiğini devam ettirmektedir.

DİSK'in yönetimini ele geçirmiş olan sosyal-faşist sendika ağaları ise işçi sınıfına ihanette TÜRK-İŞ'li sendika ağaları ile adeta yarışıyorlar. DİSK üst-yönetimi, bir yandan yükselen işçi sınıfı mücadelesini Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki yayılması doğrultusunda kullanmaya çalışırken, bir yandan da işçi sınıfı saflarında mevcut düzene karşı gelişen devrimci muhalefeti bastırmaya çalışmaktadır. Öte yandan sosyal-faşist sendika ağaları, MESS grevini bitirmeye hazırlanmaktadırlar.

İşbirlikçi egemen sınıfların ve onların siyasi iktidarının, işçi ücretlerini dondurma, işçi sınıfının yükselen mücadelesini ve bunun bir unsuru olarak da gelişen grev hareketlerini bastırma girişimleri karşısında, işçi sınıfı uysal köleler gibi boyun eğmeyecektir, faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarının işçi sınıfı safları içerisinde her geçen gün yaygınlaşan devrimci muhalefeti ezmesine izin vermeyecektir.

Tersine işçi sınıfı on yıllardan beri süregelen yoğun bir mücadeleyle kazanmış olduğu kısmi ekonomik, demokratik ve siyasi mevzileri burjuvaziye terketmeyecektir.

İşçi sınıfı mücadele azmini 15-16 Haziran direnişiyle, DGM direnişiyle, Profilo direnişiyle ispat etmiştir.

Fakat işçi sınıfı köklü bir mücadele geleneğine ve yoğun bir devrimci potansiyele sahip olduğu halde, örgütsel ve siyasi planda bugün yeterli düzeyde değildir. Herşeyden önce, işçi sınıfının ve bütün halkın mücadelesini tek bir merkezde toplayacak, onu siyasi iktidar hedefine yönlendirecek devrimci proletarya partisi henüz inşa edilememiştir. Bu durum işçi sınıfı hareketine kendiliğindenci bir karakter vermektedir. İşçi sınıfının ve bütün halkın mücadelesinin daha ileri boyutlar kazanması, bu mücadelenin siyasi iktidar temel hedefine yönelmesi, diğer şartların yaratılmasının yanısıra, esas olarak proletarya partisinin inşasına bağlıdır.

Bu yolda atılacak her bilinçli adım, işçi sınıfının ve bütün halkın kazandığı mevzilerin korunmasında, yeni mevzilerin kazanılmasında ve kendiliğindenci bir karakter taşıyan sınıf mücadelesinin siyasi iktidar temel hedefine yönelmesinde belirleyici bir rol oynayacaktır.

Öte yandan geniş işçi yığınlarını çatısı altında bulunduran iki büyük konfederasyonun, TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in yönetimini faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları gaspetmiştir. Pratik sınıf mücadelesinin yüzlerce kere ispat ettiği gibi, işçi sınıfının tek bir çatı altında toplanabilmesi, işçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanabilmesi herşeyden önce, Türk-İş'in ve DİSK'in başındaki sendika ağalarının tasfiyesi ile, işçilerin sendika yönetimine gelmesiyle mümkündür. Ancak bu takdirde, sınıf sendikacılığı gerçekleşebilir, işçi sınıfının mücadelesi düzenin dar sınırlarını aşarak siyasi iktidar temel hedefine yönelebilir.

Bugün DİSK içindeki gelişmeler, Maden-İş 4. Bölge seçimlerinde sosyal-faşist temsilcilerin devrilmesi, sosyal-faşistlerin Demir Döküm ve Simko'da lokal temsilciliği seçimlerini kaybetmeleri ve en son 14. bölgedeki seçim sonuçları, sosyal-faşist yönetimin her geçen gün çatırdadığının bir göstergesidir.

Şurası açıktır ki, işçi sınıfındaki mücadele azmi bugün düne göre daha ileri bir düzeydedir ve işçi sınıfının yükselen mücadelesi, siyasi iktidara doğru yönelirken, aynı zamanda da faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarının yönetimini yerle bir edecektir.

Bugün bütün proleter devrimcilere düşen görev, proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin oluşturulması yolunda bilinçli adımlar atmak ve bunu sınıf sendikacılığı yolunda atılan her adımla birleştirmektir.

Ancak bu takdirde, işbirlikçi egemen sınıfların buhranın bütün yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere bütün halk kitlelerinin sırtına yıkma çabalarına karşı bütün halkı daha güçlü bir şekilde seferber edebiliriz, yığınların mücadelesini siyasi iktidar temel hedefine kanalize edebiliriz.

Uşaklı proleter devrimciler ve proleter devrimci Upmaş işçileri:

"Yenildik, ama bu yenilgi zaferin tohumlarını içinde taşıyor!"

"DEVRİMCİ YOL"un 8. sayısında, "UŞAK UPMAŞ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ"başlıklı bir yazı çıktı. Yazıda, Upmaş'taki gelişmenin kısa bir özetinden sonra (buna, HALKIN KURTULUŞU'NUN 66. sayısında çıkan bizim yazımızın özeti de denebilir), sözde HALKIN KURTULUŞU HAREKETİ eleştiriliyor: "UPMAŞ'taki kendiliğinden gelişen bu harekete, Halkın Kurtuluşu oportünistleri, her zamanki fırsatçı tavırlarını ortaya koyarak sahip çıkmaya çalıştılar.

"Hem harekete sahip çıkıp hem de bu hareket kendiliğindenci bir hareketti, yenilmesi kaçınılmazdı diyerek kendi siyasetlerinin (siyasetsizliklerinin) iflasını sergiliyorlardı." (Devrimci Yol, Sayı:8)

Uşak halkının şanlı 17-18 Mart direnişinin ardından çıkan "DEVRİMCİ ÖĞRETMEN" ve "DEVRİMCİ YOL" dergileri yayınladıkları küfürnamede, "Halkın Kurtuluşu kalpazanlarının Uşak'ta bir avuç kaldıklarından ve kimse tarafından ciddiye alınmadıklarından" bahsediyorlardı. O şanlı direnişi kendi tekellerine alabilmek için, birçok yerde, "Uşak'a HALKIN KURTULUŞU'nun giremediği", "Uşak'ın Dev-Genç'in kalesi olduğu"yalanını yaydılar.

Ama sözde "bir avuç kalan" ve "Uşak'a giremeyen" bu "Halkın Kurtuluşu kalpazanları"nın beşyüz kişilik bir fabrikada, Uşak işçi sınıfının ilk bağımsız eylemini yönetmesi, bütün yalanlarını açığa çıkardı. Kimin tecrit olduğunu, kimin ciddiye alınmadığını bütün Türkiye gördü. Yatsı vakti mumlarının söndüğünü gören bu yalancılar telaşa düştüler. Hemen bir karalama kampanyasına giriştiler. Ama o kadar uzaktılar ki Upmaş'tan, ancak HALKIN KURTULUŞU'nda çıkan haber yazısının bir özetini verdiler. Ve bizim, eylemdeki hatalarımızı eleştirecekleri yerine, HALKIN KURTULUŞU'nun yazısından bazı sözlerimizi eleştirerek bizi çürütmeye çalıştılar.

Ama güneş çamurla sıvanmaz. Yalan ve demagojiyle gerçekler ört-bas edilemez. Bu orta yolcu küçük burjuva devrimcilerinin yalan ve iftiralarının cevabını vereceğiz.

Bir kere biz, Upmaş direnişine sahip çıkmaya çalışmadık, bütünüyle sahip çıktık. Kısa süreli bir çalışmanın ürünü de olsa, HALKIN KURTULUŞU'NUN ÇİZGİSİNİ SAVUNAN PROLETER DEVRİMCİ İŞÇİLER, Upmaş işçisine pratik önderliklerini kabul ettirdiler. Ve işçi hareketi yenilmeye mahkum bile olsa, dönülemeyecek kadar kabardığında, onu yiğitçe yönettiler. Yani HALKIN KURTULUŞU HAREKETİ, kendi dışında, kendinden kopuk bir eyleme sahip çıkmaya çalışmadı. Doğrudan doğruya içinde olduğu ve doğrudan doğruya yönettiği bir harekete sahip çıktı. İyi-kötü bütün sonuçları göze alarak, bu yiğit işçi eylemini onurla sahiplendik. Upmaş direnişindeki HALKIN KURTULUŞU ÇİZGİSİNİ SAVUNAN PROLETER DEVRİMCİ İŞÇİ, KÖYLÜ, MEMUR, ÖĞRENCİLER ise, başından sonuna kadar direnişçi Upmaş işçisinin yanındaydılar. Upmaş işçileri ve Upmaş proleter devrimci işçileri, "HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET", "NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE", "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET", " KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM","İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" ...gibi proleter devrimci sloganları, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN SİLAHLI GÜÇLERİNE KARŞI BİRLİKTE HAYKIRDILAR. Proleter devrimci sloganlar yazılı pankartları birlikte taşıdılar.

Bizim eyleme sahip çıkmamızdan gocunan bu pek "Devrimci Yol"cular(gerçekte coortinist ortayolcular) o sırada ne yapıyorlardı? Bir kilometre ötede, polisin ve jandarmanın bir çırpıda ulaşamayacağı bir mesafeden direnişi seyrederek eyleme güç mü katıyorlardı yoksa? Uzaktan seyredeceklerine gelselerdi eylem yerine, saflarımızda onlara da bir yer açardık. Faşizme karşı omuzlaşırdık. Ve işte o zaman bu eyleme, HALKIN KURTULUŞU VE DEV-GENÇ' in ortak eylemi diyebilirdik. Tek başımıza sahip çıkmazdık eyleme. Bu pek devrimci mücadele seyircileri de daha önceki yalanlarını ve bu eylemin dışında kalışlarını ört-bas etmek için yeni yalan ve demagojilere başvurmak zorunda kalmazlardı.

Gelelim hareketin kendiliğindenliğine, yenilginin kaçınılmaz oluşuna ve buna rağmen bizim harekete sahip çıkışımıza...

Devrimciler, ister kendiliğinden gelişsin, isterse baştan sona kendileri tarafından planlanıp örgütlensin, bütün halk hareketlerine katılmak zorundadırlar. Halkın mücadelesine katılıp onlar içinde erimek, onlara önderlik etmek zorundadırlar. "Kendiliğinden gelişiyor" diye harekete katılmamak, ona sahip çıkıp önderlik yapmamak ihanettir. Biz böyle bir ihanet çizgisine düşmedik, düşmeyeceğiz.

Böyle bir mücadele, düşmanın güçlülüğünden, halkın güçlerinin zayıflığından, dağınıklığından, yeterli hazırlık yapılmadığından dolayı, yenilgi daha baştan açıkça görülebilir. Bu durumda ilk görev yenilgiyle bitecek bu patlamayı geciktirmek, daha güçlü olacağımız bir zamana ertelemektir. Ama her zaman bunu yapmak mümkün olmayabilir. Kitlenin kabarışı durdurulamayacak bir noktaya gelmiş olabilir. İşte bu anda devrimciler, kendilerini kurtarma kaygusuna düşmezler. Yiğitçe ateşe atılan kitleyi tek başına bırakmazlar. En ön safta dövüşürler. Yenilgi içinde kitleleri eğitirler, yenilgi içinde önderlikle rini pekiştirirler.

Biz de bunu yaptık. Yenildik. Ama bu yenilgi, zaferin tohumlarını içinde taşıyor.

YAŞASIN UPMAŞ DİRENİŞİMİZ!..

KAHROLSUN FAŞİST, SOSYAL FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARI !..

UŞAKLI PROLETER DEVRİMCİLER VE PROLETER DEVRİMCİ UPMAŞ İŞÇİLERİ

HALKIN KURTULUŞU

Çorum Kent Blok Tuğla ve Kiremit Fabrikası işçileriyle konuştu

H.K. :Fabrikaya gidiş gelişi nasıl yapıyorsunuz?

Cevap- Çalıştığımız fabrika 4-5 km. uzaklıktadır. Traktörle veya yaya olarak gidip geliyoruz. Çoğu zaman traktör bulamıyoruz. Ve dolayısıyle işe bir daki ka geç geldiğimiz zaman o gün işe almıyorlar. Ve yevmiyemizi vermiyorlar.

H.K. : Kaç kişi çalışıyorsunuz?

Cevap- Çorum'da 40 civarında tuğla ve kiremit fabrikası vardır. Buralarda yaklaşık ikibin civarında işçi çalıştırılmaktadır. Bizim çalıştığımız fabrikada, ise 60-70 işci çalıştırılmaktadır. Bu fabrikalarda çalışanların yaş ortalaması 10-17 arasındadır. Ayrıca fabrikaya işçi alınırken öğrenci misin, değil misin diye sorulmaktadır. Öğrenci olanlar ya işe alınmamakta veya alınsa bile çok düşük ücret verilmektedir.

H.K. :Fabrikada hangi şartlar altında çalışıyorsunuz?

Cevap-Çalışma şartları çok ağırdır. Günde 9-10 saat devamlı çalıştırılmaktayız. Öğlen 1 saat yemek molası veriyorlar, bu da sözde kalıyor, çünkü 20-30dakikalık süre zarfında yemeğimizi yer yemez istirahat edeceğimiz anda patron uşakları işbaşı yaptırıyorlar. Fabrika öğleleri bedelli olarak yemek veriyor, yemekler çok kalitesiz, ve çok pahalı, bu da patronun taktiği. Bir eliyle verdiğini diğer eliyle geri alıyor. Bizlere yetişkin bir insanın yapabileceği işleri yaptırıyorlar. Örneğin iki kişinin taşıyabileceği 100 tuğlalık ranzayı 1 kişiye taşıtıyorlar. İşten çıktıktan sonra yıkanma olanağımız olmadığından ve bizi şehre getirecek bir taşıt olmadığından yaya gelmek zorunda kalıyoruz. Bu durumda da sık sık hastalanıyoruz. Aldığımız paraları doktora veriyoruz. Zaten burada çalışmamızın nedeni ailemizin geçimine biraz yardımcı olmak...

H.K. : Sendika ve sigortanız varmı?

Cevap- Ne sendikamız ne de sigortamız vardır. İş yerinde sigorta görevlileri geldiğinde işçilere baskı yapıp, mecburi izin veriyorlar, ya da bu işe teşebbüs eden arkadaşları işten atıyorlar. Fabrikada kaçak olarak çalıştırılmaktayız. Çünkü 18 yaşından küçük olanlara çalışma izni verilmemektedir.

H.K. : Yukarıda söylediğiniz baskı ve zulümlere karşı nasıl mücadele etmeyi düşünüyorsunuz?

Cevap- Bizler herşeyden önce patronlara karşı mücadelede örgütlenmenin kaçınılmaz olduğunu ve kurtuluşumuzun kendi kollarımızla olacağına inanıyoruz. Tüm bu baskı ve sömürüye karşı, bizden önce çalışan arkadaşlar greve gitmişler fakat grev hemen kırılmış, çünkü bu grev örgütsüz, siyasi bilinçten yoksun ve kendiliğinden gelmedir. Sonunda patron dağınıklıktan istifade ederek 20 kişiyi işten çıkarmıştır. Biz geçmişten ders çıkararak:

1) Sendika, 2) Sigorta, 3) Yemek, 4) Ücret, 5) fabrikaya gidiş geliş gibi sorunlarımızın çözümü için mücadelemizde etkin olmayı göze almış bulunuyoruz. Ve bu konuda kendimizi eğitmeğe ve kurtuluşumuzun Devrimci İşçi-Köylü İktidarı ile gerçekleşebileceğini kavramaya çalışıyoruz.

işçi köylü mektupları

İZMİR-ÇAMDIBI:

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

"Gazetemizi maddi yönden güçlendirmek için bir bağış kampanyası açtık"

Biz Çamdibi'nde HALKIN KURTULUŞU yolunda mücadele veren yurtsever devrimciler olarak, işçilerin, köylülerin, tüm emekçi halkımızın emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme, feodalizme ve milli zulme karşı verdiği Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplumu kurma mücadelesinde yol göstericimiz olan gazetemizi maddi yönden güçlendirmek için bir bağış kampanyası açtık. Kampanya çalışmaları sonucu işçilerden, öğrencilerden, esnaflardan ve memurlardan topladığımız 1350 TL'nı gönderiyoruz. Kampanyamızın amacı hem gazetemizin doğru devrimci görüşlerini halkımıza ulaştırmak, hem de maddi yardımlarını almaktır. Kampanya çalışmalarımızı kitle ile bağ kurmanın aracı olarak değerlendiriyoruz. Halkımızın desteği ile gelişen, güçlenen, ilerliyen HALKIN KURTULUŞU'nu ne faşist diktatörlük, ne de tüm oportünistler engelliyemeyecektir.

İZMİR ÇAMDIBI'NDE HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA MÜCADELE VEREN DEVRİMCİLER

UŞAK

9.8.1977 tarihinde, posta havalesi ile gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na 150 TL bağış gönderdim. Başarılar, devrimci selamlar.

UŞAK'TAN BİR DEVRİMCİ

Halkın Kurtuluşu, Mersin'den bir seyyar satıcı ile konuştu

H.K.- Nerelisiniz?

Cevap- Tunceliliyim.

H.K.- Seyyar satıcıların çalışma koşulları hakkında bilgi verirmisiniz?

Cevap- Toptan aldığımız malları değerinin çok az üstünde satarak geçimimizi sağlamaya çalışıyoruz. Çektiğimiz zorluklar yetmiyormiş gibi bir de baskı ve tehditlerle karşılaşıyoruz. Faşist polisler; "caddeyi işgal ettiniz, yol vermiyorsunuz" vb. şeyleri bahane ederek bizlere hakaret etmekte, dövmekte, mallarımızı tahrip etmektedir. Bu yetmiyormuş gibi bir de kürt olduğumuz için horlanıyor, küçümseniyoruz. Son olarak Mersin'de artan faşist baskılar bizim üzerimizde de yoğunlaştı.

H.K.-Sizce bu baskıların artmasının sebebi nedir?

Cevap- Bütün bunların nedeni faşist diktatörlüğün halkımızın gelişen mücadelesinden korktuğunun bir göstergesidir. Aynı zamanda bir zavallılığıdır. Faşistler bizlerin mücadelesini kanla, vahşetle, işkenceyle boğacaklarını sanıyorlar.

H.K.- Son günlerde seyyar satıcılar üzerinde yoğunlaşan baskılar hakkında bilgi verirmisiniz?

Cevap- Faşist polisler birgün biz seyyar satıcıları toplayıp getirdiler. Bekçi vurduğumuz söylenerek 12 saat küfür, dayak ve işkenceye maruz kaldık. "size ekmek yedirmeyeceğiz" vb. sözlerle bizleri yıldıracaklarını sandılar. Oysa daha da bilendik, yumruğumuz şimdi daha sıkı..

H.K.-Bu olaylardan ne gibi dersler çıkardınız?

Cevap- Bu olay bize bir kez daha şunu kavrattı ki; Biz seyyar satıcılar üzerindeki baskı halkımız üzerindeki baskının bir parçasıdır. Buna karşı birleşmedikçe örgütlenip ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolunda mücadeleye atılmadıkça faşist diktatörlüğün üzerimizdeki baskılarını aktif olarak göğüsleyemeyiz.

İstanbul'dan bir grup pazarcı:

"Bozuk düzenin çarkında bizler de eziliyoruz"

Bizler haftanın belli günlerinde, İstanbul'un çeşitli semtlerinde pazarcılık yapan küçük seyyar satıcılarız. Halkımızın bir parçası olarak bozuk düzenin çarkında bizler de eziliyoruz.

Bazı meslek ve işkollarında olduğu gibi, bizim de bir derneğimiz var. "Pazarcılar Derneği" olarak bilinen ve merkezi Fatih'te olan bu dernek, sözde tüm esnafı temsil eder, ama aslında küçük bir azınlığı temsil eder. Derneğin yönetimi vurguncuların elindedir. Bu vurguncular, pazarda bizleri haksızlıklarıyla, yolsuzluklarıyla ve çevrede halkı ve esnafı yaptıkları baskı ve zulümleriyle tedirgin etmektedir. Biz seyyar satıcılar bu vurguncülara karşı, birlik sağlayıp karşı koyamadığımız gibi, bazen de onların isteklerine boyun eğmek zorunda kalıyoruz.

Pazarcılar Derneği'nin yönetimini ele geçirmiş olan bu vurguncular, yardım maskesi altında bütün pazarcılardan 60-70 lira haraç alıyorlar. Vermeyenin tezgahını parçalayarak, satış yapmasını engelliyorlar. Bunlar, Çarşamba günleri Fatih pazarında, Cumartesi Beşiktaş, Esenler, Ayvansaray pazarlarında, Pazar günü Mecidiyeköy, Yahya Kemal ve Kağıthane pazarlarında adeta soygun yaparlar.

Dernek Başkanı, bizler üzerindeki soygun ve sömürüsünü devam ettirebilmek için yanında silahlı komandoları besler. Zaten kendisi de MHP'lidir.

Dernek yönetimini ele geçirmiş olan bu vurguncülara karşı, bütün pazarcılar birlik olmalıyız. Ancak tek bir yürek, tek bir yumruk olduğumuz zaman onlara dur diyebiliriz. Aksi takdirde daima ezilen biz olacağız.

İSTANBUL'DAN BİR GRUP PAZARCI

MERSİN

"Polis devrimci gazetelerin satışını engellmeye çalışıyor"

Son günlerde faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçleri Mersin halkı üzerinde alabildiğine bir baskı ve terör uygulamaktadır. Gerekçesiz evler basılmakta, devrimciler tutuklanmakta, işkence görmektedirler. Polis devrimcilerin sesini boğmak için, devrimci gazetelerin satışını engellemeye çalışmaktadır.

Ama faşist diktatörlüğün bu amacı kursağında kalacaktır. Halkımız faşist diktatörlüğü yerle bir ederek, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda yılmadan ilerleyecektir.

MERSİNLİ PROLETER DEVRİMCİLER

"ömer özçelik serbest bırakılmalı, katil polis Harun Şahin tutuklanmalıdır"

Bir sene önce Ceyhan'da Tufan Liceli yoldaş, polis Harun Şahin tarafından katledilmişti. Katil polis o günden bu yana elini kolunu sallayarak dolaşırken, Tufan Liceli'yi öldürdükleri gerekçesiyle Ömer Özçelik ve 15 arkadaşı, bir seneden beri Adana Cezaevinde haksız yere tutuklu olarak yatmaktadır.

Yüzlerce kişinin önünde Tufan'ı katleden polis Harun Şahin tutuklanmalı, yurtsever işçi Ömer Özçelik ve arkadaşları serbest bırakılmalıdır.

KADIKÖY'DEN BİR GRUP DEVRİMCİ

Amsterdam'da anti-emperyalist, anti-faşist Türkiye haftası yapıldı

16-21 ağustos tarihleri arasında Amsterdam'da yapılan Türkiye haftasına Amsterdam İşçi Derneği olarak katıldık. İlerici bir müze tarafından her yıl düzenlenen bu haftaya daha önceki yıllarda Türkiye'yi temsilen sosyal-faşist HTIB (Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği) katılıyordu.

Bu yıl yaptığımız müracaat ve aktif çalışma üzerine ilk defa olarak haftanın üç günü bize verildi. Bu haftayı gerçek bir anti-emperyalist anti-faşist haftaya dönüştürebilmek için yoğun bir çaba harcadık. Yaptığımız program ve çağrı bildirilerini en geniş kitleye ulaştırabilmek için revizyonist, reformist ve oportünist engelleri aşarak Türkiyeli işçilerin toplu olarak bulunduğu (Pazar, İstasyon, Kahve vb.) yerlerde aktif bir çalışma yürüttük.

Haftada hazırladığımız Türkiye ile ilgili resim sergisi haftaya katılan yerli yabancı kitle tarafından ilgiyle izlendi. 1 Mayıs, 6 Mayıs ve 15-16 Haziranla ilgili olarak gösterilen diyazlar açıklayıcı konuşmayla anlatıldı. Bir arkadaşın söylediği devrimci türküler beğenildi. Ayrıca Yılmaz Güney'in iki filmi gösterildi. Bir arkadaş yaptığı konuşmada emperyalizmin ve sosyal -emperyalizmin dünyayı paylaşabilmek için nasıl çaba harcadıklarını, Türkiye üzerindeki hegemonyacı emellerini açıklayan ve kınayan bir konuşma yaptı. Yine başka bir konuşmacı, Türkiye'deki seçimlerden bahsederek faşist diktatörlük altında yapılan seçimlerin bir aldatmacadan başka bir şey olmadığını, kurtuluşumuzun ancak işçi-köylü ittifakı önderliğinde bir tidarıyla olacağını anlattı. Son olarak ta Türkiye'deki işkence ve siyasi cinayetlerden bahsederek, Türkiye halkının emperyalist ve sosyal- emperyalistlerden, faşist ve sosyal-faşistlerden, işbirlikçi burjuvalardan, toprak ağalarından sömürü ve talan düzeninin, işkence ve siyasi cinayetlerin hesabının sorulacağını, bütün işçileri, emekçileri, yurtseverleri, devrimcileri ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ mücadelesinde birleşmeye çağırdı.

Amsterdam İşçi Derneği'nin düzenlediği haftanın bitiminden itibaren sosyal-faşist HTIB, çalışmalara devam etti. Haftanın yapıldığı salonun etrafına astığımız devrim şehitlerimizle ilgili afişlerin bir kısmının yırtıldığını bir kısmının üzerine de DİSK-KENT afişlerin yapıştırıldığını gördük. Bunun üzerine bunlar tarafından yapılan haftaya her gün iki arkadaş göndererek çalışmalarını takip ettik. Son gününde ise Amsterdam İşçi Derneği üyeleri olarak topluca katıldık. Bunda amacımız sosyal-faşistlerin karşı-devrimci yüzünü, oraya gelen kitlelere anlatmaktı. Ne var ki, kitleden hiç kimsenin katılmadığını gördük. Şeflerinden biri bu haftaya katılmamızı doğru görmediklerini söyledi, nedenini sorduğumuzda kendilerinin bizim yaptığımız haftaya katılmadıklarını söyledi. Bizde bu haftaya katılacağımızı bunu da kimsenin engelleyemeyeceğini, sosyal-faşistlerin her yerde kitleye açıklayacağımızı, bunun bir devrimci görev olduğunu söyledik. Bunun üzerine yapmak istedikleri "Türkiye'de ve dünyada son durum" konulu konuşmayı yapmadılar. Yılmaz Güney'in ARKADAŞ filmi gösterilirlerken de "Zindanlar Boşalsın", "Yılmaz'a Özgürlük" sloganlarını attık. Filmin bittiğinde de çeşitli devrimci marşlar söyledik. Bizim yaptığımız hareketlerin "Maocuların genel tavrı olduğunu" söylediler. Biz de tavrımızın olumlu olduğunu, kitlenin bulunduğu her yerde devrimin propagandasını yapacağımızı, devrimci sloganları atacağımızı söyledik...

AMSTERDAM İŞÇİ DERNEĞİ

FAŞİZME ÖLÜM TÜRKİYE HALKINA HÜRRİYET
DOOD AAN HET FASCISME VRIJHEID VOOR HET VOLK VAN TURKIJE

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER

TÜRKİYE HAFTASINA KATILALIM

TURKSE PROGRAM	WEEK PROGRAMMA
16 AGUSTOS 1977 Salı günü saat 15-20 Arası	DINSDAG 16 AUGUSTUS 1977 tijd van 15-20 uur.
-KONUŞMA: Türkiye'de Emperyalizm ve Emperyalizme karşı mücadele	-SPREKER: ...
-FİLM	-FILM: Over 12 MAART 1971 Fascistische terreur in Turkije.
-DİYAZ	-DIA'S
-MÜZİK	-TURKSE MUZIEK
-RESİM SERGİSİ	-FOTOTENTOONSTELLING
17 AGUSTOS 1977 Çarşamba günü saat 15-20 Arası	WOENSDAG 17 AUGUSTUS 1977 tijd van 15-20 uur.
-KONUŞMA: Türkiye'de faşizm ve faşizme karşı mücadele	-SPREKER: Het fascisme in Turkije en de anti-fascistische strijd
-FİLM	-FILM: Over 12 MAART 1971 Fascistische terreur in Turkije.
-DİYAZ	-DIA'S
-MÜZİK	-TURKSE MUZIEK
-RESİM SERGİSİ	-FOTOTENTOONSTELLING
18 AGUSTOS 1977 Perşembe günü saat 15-20 Arası	DONDERDAG 18 AUGUSTUS 1977 tijd van 15-20 uur.
-KONUŞMA: Türkiye'de Emperyalizme ve Faşizme karşı mücadelede kadınların yeri.	-SPREKER: De plaats van de vrauw in de strijd tegen het imperialisme en het Fascisme in Turkije
-FİLM: 12 MART 1971 faşizmiyle ilgili	-FILM: Over 12 MAART ...
-DİYAZ	

MALATYA

"Hiç bir güç halkın devrimci mücadelesini durduramayacaktır"

10.8.1977 günü bir olayı duyurmak istiyorum. Halk düşmanı olan faşist teğmenin marifetlerini anlatacağım. Adana'dan, Malatya'ya gelirken saat gece dört sıralarında otobüsümüz Sürgü nahiyesi yakınında durduruldu. Aracın etrafı aniden çevrildi. Yolcuların çoğu uyuyordu. İçeriye askerler doluştu. Arama var denildi. Herkes kimliğini çıkarsın dedi teğmen. Bizde normal olarak kimliklerimizi çıkardık. Başladı söylenmeye, "Ben bilirim size yapacağımı", "Asker öldürürsünüz ha..", "Bize karşı gelirsiniz öyle mi?", diyerek başladı ağza alınmayacak küfürler etmeye. Tekme tokat önüne gelene vuruyor, kadın erkek demeden. Sanki yağmalıyordu eşyaları. Otobüsün içi ve dışı yerlere dağılmış eşyalarla doldu. Yolculardan birinde bir paket yabancı sigara buldu. Bayan yolcuya kocasının yanında söylenmeyecek küfürler yağdırdı. Biz bile kendimizi zor tuttuk. Uyuyanları tekmelerle kaldırarak, "Bana karşı gelmeyin vur emri var, hepinizi tararım" diyordu. Arkadaşın birinin çantasında Halkın Kurtuluşu'nun sayılarını buldular. Apar topar sanki aradıklarını bulmuşlar gibi başladılar arkadaşı dövmeye. Faşist teğmen tekmelerle ayağa kalkamayacak derecede dövdü arkadaşımızı, vurdu: "Katil sensin" diyerek habire vurdular. Ağzından burnundan kan gelene kadar. Sürekli olarak halkı tehdit ediyor. "Siz bir öldürün biz bin öldürürüz." diyordu. Uzun süre bizi alıkoydular. Daha sonra arkadaşı iyice dövdükten sonra bıraktılar.

İşte hâkim sınıfların ordusu halka karşı yüzünü bir kez daha gösterdi. Bu işkenceci, Doğanşehir'de görev yapan halk düşmanı Orhan Kayatürk'tür. Orhan Kayatürk, bölgedeki devrimci köylere baskınlar düzenleyip köylülere göz dağı vermektedir. Karakola düşüpte sakat çıkmayan yoktur. Özel olarak işkence etmektedir. Bu halk düşmanı teğmeni iyi tanıyalım. Hiç bir güç halkın devrimci mücadelesini durduramayacaktır. Ve halk, düşmanlarından gereken hesabı soracaktır.

MALATYA'DAN PROLETER DEVRİMCİLER

Kıbrıs'tan bir asker

Türk Ordusu Kıbrıs halkına esaret ve zulüm götürdü

Ben Kıbrıs'ta askerliğimi yapmaktayım. Kıbrıs halkının yaşantısını yakından izlediğim için gerçekleri halkımıza duyurmak istiyorum.

Türkiye'deki basına baktığımız zaman, Kıbrıs halkının refah içinde yaşadığını, bağımsızlığına, kavuştuğunu avaz avaz bağırdıklarını görüyoruz. Oysa gerçek hiç de öyle değildir. Kıbrıs halkı faşist Denktaş'ın sömürüsüne karşı mitingler, yürüyüşler düzenlemektedir, toprak, iş sahası istemektedir.

Halk Kıbrıs'ta sefalet içindedir. Evler faşist ordunun kampı haline getirilmiş, subaylar için gazino ve lojman görevi görmektedir, özellikle subaylar sokak ortasında kadınlara, kızlara sarkıntılık etmekte, zorbalık yapmaktadır. Halk alabildiğine huzursuzdur. Bu mu Kıbrıs halkının refahı, özgürlüğü, bu mu can güvenliği. Binlerce Türk ve Rum'u birbirine kırdıranlar, topraklarını insan kanıyla sulayanlar, yüzlerce masum insanı katledenler bunun hesabını bir gün mutlaka vereceklerdir.

Kıbrıs işgalinde ölenlerden kimler sorumludur? Hayatını kaybeden bir arkadaşımızın ailesinin durumunu yakından izledim. Üç çocuğu, karısı ve anası tam bir sefaletin içine itilmiştir. Bu mudur vatan için ölmek? Kimin "vatanı", kimin malı için öldüğümüzü, kimin için askerlik yaptığımızı biraz düşünmek herşeyi anlamaya yetiyor.

Rum halkının elinden alınan topraklar bugün kimin elindedir? Bırakın kurtarılmış toprakların halka verilmesini, halkın elinde bulunan topraklar dahi gaspedilmektedir.

Kıbrıs halkının Türk işgalcilerine, faşist devlete ve orduya karşı nefreti günden güne artmaktadır. Halk Türk Ordusu'nun Kıbrıs'tan çekilmesini istemektedir.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

KIBRIS'TAN BİR PROLETER DEVRİMCİ

Amsterdam İşçi Derneği (AİD), Hollanda'da çalışan Türkiyeli işçiler ve öğrenciler arasında, ülkemizdeki sosyal-emperyalist yayılmayı anlatan bir bildiri dağıtmıştır. "Rusya'yla Kölelik Anlaşmasına Hayır" başlığını taşıyan bu bildiride şöyle denilmektedir :

"Rusya'yla Kölelik Anlaşmasına Hayır"

"İki süper devletin ülkemizle olan ilişkilerine ve taleplerine baktığımızda onların sömürgen ve zalim yüzlerini açıkça görmek mümkündür. ABD emperyalizmi Kıbrıs'ta Ege'de kendi hegemonyasını sağlamlaştıracak tavizler koparmak için yoğun bir baskı kampanyasına girmiştir. Yıllardır ülkemizi talan eden bu azgın emperyalist güç, ülkemizi şimdi iliğine kadar sömürmenin hesapları içindedir. Bunun için devalüasyon, temel ihtiyaç maddelerine zam ve ücretlerin dondurulmasını istemektedir.

Öte yandan Sovyet sosyal-emperyalistleri hızla ülkemizde yayılmakta, ekonomimizin can damarlarını ele geçirmeye çalışmaktadır. Geçenlerde ülkemiz ekonomisini Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı kılan yeni bir kredi anlaşmasından sonra, Moskova Radyosu utanmazca "...Türk kamuoyu, çıkar gözetmeyen tek yanlı Sovyet yardımını pek olumlu görüyor" demiştir. Ama aynı günlerde Ecevit hükümeti zamanında alınan bir karar bu doymak bilmeyen saldırganların yalanını hemen ortaya koşmuştur. Bu karara göre Sovyet sosyal-emperyalistleri daha önce verdikleri 10 milyar dolarlık kredi karşılığında ülkemizden alüminyum, ham barit, volfram, tiftik ve pamuk alacaklardır. Sovyet sosyal- emperyalistleri bu kredilerle ekonomimizin can damarlarını kendilerine bağımlı kılıp faizlerle ülkemizi sömürmeleri yetmiyormuş gibi, bir de ülkemizin yeraltı zenginliklerini ve tarım ürünlerini yok pahasına kapatmakta, talan etmektedirler. Onlar istedikleri mala istedikleri fiyattan el koymaktadırlar. Bunun neresi yardımdır? Bunun neresi çıkar gözetmemektir? Ama tek yanlı olduğu doğrudur. Çünkü, bu krediler Yeni Çarlara ülkemiz ekonomisini istedikleri gibi yönlendirme, ülkemiz kaynaklarını istedikleri gibi talan etme imkanı vermektedir.

Yeni Çarlar bununla da yetinmiyorlar. Kıbrıs, Ege ve Boğazlar üzerinde hegemonya kurmak için her yolu deneyen bu azgın saldırganlar, ülkemiz ve halkımız için kölelik zinciri demek olan sözde "saldırmazlık" anlaşması için yoğun baskıya girişmişlerdir.

Yeni Çarların "kamuoyu bu ilişkileri pek olumlu görüyor" demeleri de koca bir yalandır. Bu ilişkileri olumlu görenler başta Sovyet sosyal-emperyalizmine köleliğin çığırtkanlığını yapan, "ileri demokratik bir düzen" adı altında sosyal-emperyalizme bağımlı sosyal-faşist bir diktatörlük kurma yolunda adımlar atmaya çalışan, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine azgınca saldıran (T"K"P, TSİP, TİP) gibi sosyal-faşistlerdir.

ABD işbirlikçisi kesimlerin geniş bir kesimi de Sovyet sosyal emperyalizmine karşı teslimiyetçidir. Demirel "Rusya'yla olan ilişkilerimiz öteki ülkelerle olan ilişkilerimizden farklı değildir" diyor. Bu bir itiraftır. Öteki ülkeler dediğinin başında ABD emperyalizmi geliyor. Demek ki, Rusya ile olan ilişkiler ABD ile olan bağımlılık ilişkilerinden farklı değildir. Hükümet programında bir yandan "ABD ile olan ilişkilerin düzeltilmesinden" söz ederken, bir yandan da "ülkenin savunması tek kaynaktan sağlanmayacak" deniliyor. Bu yuvarlak lafların altında yatan şudur; Rusya'yla askeri, siyasi bağımlılık ilişkilerinin geliştirilmesidir. Reformcu CHP de iki süper devlete karşı teslimiyetçidir. CHP'nin bir aylık hükümetinin programında bu maddeler hemen hemen aynı şekilde yer alıyordu. Ayrıca "bağımsızlığınkorunması" adı altında ülkemizin emperyalizme bağımlı yapısını korumaya ve güçlendirmeye çalışan Halkın Sesi oportünizminin "Yeni Çarlarla Mücadele" yaftası altında nasıl Yeni Çarların ülkemizi hegemonya altına almak için dayandığı temelleri korumaya çalıştıkları açıkça görülüyor.

İçinde yaşadığımız dönem iki süper devletin ülkemiz üzerinde hegemonya mücadelesinin kızıştığı bir dönemdir. Bu azgın mücadele halka zulüm ve sömürüden başka bir şey getirmiyor. Tüm yurtseverler, demokratlar ve devrimciler ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ mücadelesinde birleşelim. Yeni Çarlarla ve tüm emperyalist güçlerle olan kölelik anlaşmasına karşı mücadele edelim."

AMSTERDAM İŞÇİ DERNEĞİ

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ!

Halkın Kurtuluşu Tavla köyünde bir grup genç kızla konuştu:

H.K. - Ortalama yaşlarınız kaç?

- Ortalama 17.

H.K. - Genellikle ne işle uğraşıyorsunuz?

- Belli başlı düzenli bir işimiz yok. Kışın, ev işlerini yapıyoruz, adet olduğu için kendi çeyizimizi hazırlıyoruz, kilim dokuyoruz. Yazın; davarı sağıyoruz, çayır zamanı gelince çayır otunu toplarız. Ekinler çıktığında babalarımızla birlikte ekinleri biçeriz. Boş zamanlarımızı arkadaşlarla konuşarak ve ara sıra kitap, gazete okuyarak geçiriyoruz.

H.K. - Hiç okula gittiniz mi?

- Ancak ilkokulu bitirdik. Ondan sonra okuyamadık.

H.K. - Siz mi okumak istemediniz, yoksa aileleriniz mi göndermedi?

- Biz, okumak isterdik, fakat maddi sıkıntılardan dolayı anne ve babalarımız bizi göndermediler.

H.K. - Okusaydınız ne olmak isterdiniz?

- 1. Kişi: Doktor olmak isterdim. Annem ve babamın göndermediğine üzüldüm. Çünkü; doktor olsa idim, halkımızın yaralarını kendi elimle saracaktım. Gerektiğinde yoksul, fukara, ezilen, sömürülen ve bir tutunacak dalı olmadığı için, parasızlık yüzünden ölen yoksullara parasız bakardım.

II. Kişi - Öğretmen olmak isterdim. Halk çocuklarına düzenli eğitim çerçevesinde eğitmeye çalışırdım.

H.K. - Partiler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Partiler bizim için çalışmıyorlar. Seçim zamanı halka yalan söyleyerek oylarını istiyorlar. Onların ne için çalıştığını bilmeyen anne ve babalarımız, kendilerini kurtaracağına inanarak oylarını verirler. Ondan sonra, bir dahaki seçime kadar uğramazlar. Anlayacağınız işleri düşünce bizleri sayıyorlar, işleri bittikten sonra kafalarımıza vuruyorlar, halkımızı sömürüyorlar.

H.K. - Partiler kurtuluşunuzu sağlayabilir mi?

- Hayır, partilerin bizi kurtaracağına inanmıyoruz. Ancak kurtuluşumuz devrimci mücadele ile olacaktır.

H.K. - Şimdi gelişen veya olan olaylar hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Bugüne kadar devrim yönünde olan olayları beğeniyoruz. Bütün devrimci eylemlere katılarak yerimizi almak isteriz. Fakat anne ve babalarımız gerici-feodal zihniyetin etkisinde kalarak, bizleri engellemekteler. Bu yüzden hepsine katılamamaktayız.

H.K. - Devrim hakkında bir düşünceniz var mı? Devrimle ezilen yoksul halkın kurtulacağına inanıyor musunuz?

- Devrim, işçinin, köylünün, memurun, öğrencinin hep birlikte, ülkemizdeki patronlara, ağalara ve emperyalistlere karşı mücadelesiyle gerçekleşebilir. Onun için hepsinin birleşmesi lâzımdır. Yoksa devrim olamaz. Devrimcilere düşen görev; devrimin bir an önce gerçekleşmesi, ezilen, sömürülen, horlanan, işkence gören halkın bu baskılardan kurtulabilmesi için, onların üzerindeki gerici düşünceyi yok ederek patronlara, ağalara ve emperyalizme karşı harekete geçirmesidir.

Ezilen yoksul halkın kurtuluşunun devrimle olacağına inandığınız için "Kadınsız Devrim Olmaz" sloganını hayata geçirmek için elimizden gelen imkanlarla mücadele ediyoruz ve edeceğiz.

Erzinli devrimciler

Baş.ta.sa.8'de

Sivil faşist güçlerin bu saldırısının arkasından pazar günü resmi faşist güçler Erzin halkını yıldırmak için harekete geçti. İlk olarak şimdiye kadar Erzin halkının mücadelesini yören Erzin halkının derneği Devrimci Kültür Derneği elleri silahlı polis ve jandarma tarafından sarılarak dernekte arama yapıldı. Derneğin dışında bir silah bulduklarını söyleyerek derneğin çay ocağını çalıştıran bir emekçi kardeşimizi tutuklayıp derneğin kapatılması kararını verdiler. Halkın derneğinin kapatılmasıyla başlayan saldırı, daha sonra halkın oturduğu kahvelere, evlere baskınlar yapılarak devam etti. Olayı çıkaran Ülkü Ocaklı faşistler olmasına rağmen, Ülkü Ocakları ve faşistlerin oturduğu kahveler polis tarafından aranmamıştır. Bu olayda da gördük ki; Ordu, polis halkın güvenliğini sağlayan kuvvetler değil, bir avuç sömürücünün düzeninin bekçiliğini yapan kuklalardır.

YİĞİT ERZİN HALKI!

Hakim sınıfların ve onların uşaklarının Erzin halkı üzerinde oynadığı bu oyunlar sadece Erzin'de sahneye konmuyor. Ülkemizin her yerinde, işçilere, köylülere, öğrencilere, memurlara bütün emekçi halka karşı her gün bu oyunlar oynanıyor.

Fakat Erzin'de olduğu gibi ülkenin dört bir yanında, emekçi halk, bir avuç halk düşmanlarına karşı birleşiyor ve mücadele ediyor.

ANALAR, BABALAR, EMEKÇİ HALKIMIZ!

Faşistlerin saldırısı sadece devrimcilere, yurtseverlere, gençlere karşı değildir. Faşistler bütün insanlığın düşmanıdırlar. Bu yüzden emekçi halk üzerinde oynanan oyunları bozmak için mücadele eden devrimci gençleri ilk hedef seçiyorlar. Analar, babalar: gözlerinizin yaşının dinmesi evlat acısının sona ermesi, ancak evlatlarınıza sahip çıkmakla, evlatlarınızla birlikte faşistlere karşı mücadele etmekle mümkündür.

Yiğit Erzin halkı her zaman olduğu gibi, bundan sonra da çocuğuyla, genciyle, yaşlısıyla, kadınıyla bir avuç faşiste karşı duracak, evlatlarının kanının hesabını mutlaka faşistlerden soracaktır.

YİĞİT ERZİN HALKI!

Ülkemizde emekçi halkın sömürüden, zulümden, baskıdan kurtulması ancak bütün halkın tek bir yürek, tek bir yumruk olarak Emperyalizme, Rus sosyal-emperyalizmine, faşizme, sosyal-faşizme, (sosyal-faşistlerde tıpkı Amerikancı faşistler gibidir, onlarda Rus sosyal-emperyalizminin uşaklarıdır.) karşı ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'nin yolunda mücadele edilmesi, ve DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI'nın kurulmasıyla gerçekleşecektir.

ANALAR, BABALAR EVLATLARINIZI BİR AVUÇ FAŞİSTE TERKETMEYİN!

YAŞASIN YİĞİT ERZİN HALKININ FAŞİZME KARŞI ŞANLI DİRENİŞİ!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
ERZİN'Lİ GENÇLER

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SEHİNPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL *

IMF HEYETİNİN

Baş.ta.sa.1'de

emperyalist IMF yetkilileri arasında imzalanacak olan gizli protokollerde belirtildiği için, bunların ne olduklarını bilmemize olanak yok. Ancak IMF'nin genel şartları ve Türkiye için kamuoyuna da duyurulan bazı koşullar fikir vermeye yeterlidir. Bunlar; paranın değerinin düşürülmesi (% 20 kadar); ücretlerin dondurulması; genel olarak yaşama standardının düşürülmesi (yani her türlü sosyal ve ekonomik hakların tamamen ortadan kaldırılması veya kısılması); iç piyasada derhal zam yapılması... İşte bunlar, Tercüman'ın "ekonomiye sağlık kazandıracak" diye yutturmaya çalıştığı tedbirlerdir. Daha da önemlisi verilecek olan kredilerin hangi gizli koşullarla verildiğidir ki, bu konuda çok şey söylemek mümkün değildir. Sadece şurası açıktır: Emperyalistler, Türkiye'deki faşist diktatörlük gibi sarsılmış ve hala şiddetle sarsılmaya devam eden istikrarsız bir siyasi iktidara sahip işbirlikçilerine, böyle durumda olan bir yarı sömürgenin ekonomisine sermaye ihraç ederlerken, sadece devalüasyon vb. gibi anlık geçici yaptırımlarla yetinmeyeceklerdir. Onlar yatırımlarının ve haklarının korunması için ülkenin siyasi bağımsızlığını daha da güdükleştirmeye ve Türkiye üzerindeki emperyalist tahakkümü daha da arttırmaya gayret edeceklerdir.

Bundan aylar önce, olayların bu yönde gelişmekte olduğuna işaret etmiştik. Şimdi ekonomik buhranın daha da derinleştiği şartlarda hayat marksist tespitleri doğrulamaktadır. Emperyalistler buhranın yükünü emekçi kitlelerin sırtına yüklemek için ellerindeki bütün olanakları kullanmaktadır.

"Yoksul halkı gözetiyoruz"..."yoksul halkın canını yakacak zamlardan kaçınıyoruz"...vb. gibi yalanlarla halkı avutmaya çalışan Türkeş ve Demirel yırtınırlarken diğer taraftan zamlar peşisıra piyasayı işgal etmekte, grevler ertelenmekte, yeni zamlar ve devalüasyonlar sırada beklemektedir.

Görüldüğü gibi IMF'nin planı daha şimdiden uygulanmaya başlanmıştır. Ve daha şimdiden yoksulluk ve sefalet bir kat daha artmıştır.

İŞBİRLİKÇİLER PAÇAYI KURTARMAK İÇİN HER ŞEYE HAZIR

"İkincisi ise, 2 milyar dolar transferi bekleyen (2 milyar dış borç; faizleri hariç, H.K.) ve döviz rezervleri 600 milyon dolar dolaylarında kalan bir ekonomi, elbette dış kaynaklara başvururken, o kaynaklara umut veren bir bütçe sunmak zorundadır..." (Tercüman)

İşte bu düşünüş, 2. MC hükümetinin bütün ekonomik politikasının özüdür.

"2 milyar dolar borç nasıl ödenir? Daha fazla borç alarak!" Aslında emperyalist sermaye ihracından başka bir şey olmayan bu "borç"lar alındıkça emekçi halk daha da ağır şartlarda yaşamaya mecbur kalacaklardır.

İşbirlikçi hakim sınıflar varlıklarını sürdürüp siyasi iktidarlarını korudukları müddetçe bu böyle olacaktır. Emperyalizm ülkeyi ve halkımızı durmadan artan bir hız ve yoğunlukta sömürecektir. Pahalılık, işsizlik, sefalet bu düzenin ayrılmaz hastalıklarıdır.

İşbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları buhranın yükü altında ezilmemek için emekçileri ezme ve daha fazla sömürme yolunu tutmuşlardır.

Onlar, emperyalizmin ülkemizi ve halkımızı vahşice talan etmesi için çalışmaktadırlar. Onlar pis ve asalak varlıklarını koruyabilmek için emperyalistlerin, efendilerinin paçaları arasına iyice sığınıyor ve halka daha da zalimce saldırmanın hazırlıklarını yapıyorlar. IMF "planı" işte bu büyük soygun "operasyonu"nun planıdır.

IMF Heyetini lanetliyoruz. Onların soygun planları emekçi halkın mücadelesiyle boşa çıkacaktır.

Sosyal-faşistlerin "barış"

Baş.ta.sa.1'de

tadırlar. Onlar dünyanın ezilen, sömürülen halklarının karşısında bir tiyatro oynuyorlar. Carter bir yandan emperyalist soygun siyasetini sürdürüp diğer yandan Sovyetler Birliği'ne karşı "İnsan Hakları" demagojisini yükseltirken, Sovyetler Birliği'ndeki zulüm düzenine sözde karşı çıkarken, Brejnev de ABD'ye karşı aynı demagojileri tekrarlamakta, "silahlanmaya" karşı çıktıklarını, dünya barışından yana olduklarını söylemektedir. Gerçekten komik bir tiyatro! Onlar hegemonyacı ve yayılmacı siyasetlerini yoğunlaştırdıkça demagojiyi de hızlandırmaktadırlar.

Gaziantep Çimento Fabrikası işçileri

Baş.ta.sa.4'de

dir. Bütün bunlardan sonra birde farkına varmadan dolaylı bir biçimde içtiğimiz sigaradan yediğimiz ekmek ve yağdan üç çeşit vergi kesilmektedir. Bu vergilerden şikayetçi olan bizler suçu memurlara yüklüyorduk. Bu nedenle memurlara düşman tavır alıyorduk. Ancak bilinçli bir biçimde verginin ne olduğunu öğrendikten sonra kinimiz mevcut düzene ve onların savunucusu olan hakim sınıflara yönelmiştir.

Şimdi soruyoruz; Bizler istihsal vergisi memur vergisi işçi vergisi olarak ödediğimiz 3 aylık vergi tutarı 8.000.000 liradır. Acaba Türkiye'yi emperyalist devletlere peşkeş çeken ve düzenlerini koruyan Vehbi Koç'lar, Hacı Ömer Sabancı'lar, Gün Sazak'lar üç ayda değil de üç yılda bu vergiyi ödüyorlarmı? Ödemezler, çünkü bu düzen büyük burjuvazi ve toprak ağalarının düzenidir.

GAZİANTEP
ÇİMENTO FABRİKASI
İŞÇİLERİ

Denizli'den genç bir

Baş.ta.sa.4'de

yorum.

H.K.- Bağırsak nasıl işleniyor ve ne işinde kullanılıyor?

Cevap- İşlenmemiş bağırsaklar mezbahadan ve diğer ilçe ve köylerden işyerine geliyor. Çeşitli safhalardan geçiyor. Bağırsakta bir delik olursa işlenmesi daha zor. Çok dikkat isteyen bir iş. Sürekli bağırsağa baktığımız için gözlerimiz ve başımız ağrıyor. Barsak koparsa, patron bağırıp çağırıyor.

İşlenen barsak sucukçulukta, sosiscilikte ve kirişçilikte kullanılıyor. Barsakların iyi kaliteleri yurtdışına ihraç ediliyor, kalitesiz olanlar yurtiçinde kalıyor.

H.K.- İşyerinin sağlık durumunu anlatır mısın?

Cevap- İşyeri yıkık, dökük içinde. Rutubetli, kışın havasız, soğuk, sağlığa uygun olmayan bir yer. Barsağın pisliklerinden kokudan durulmuyor. Yazın, bütün sinekler barsağın pisliğinin üzerine üşüşüyor. Patron bu durum için hiç bir tedbir almıyor. Hatta sinekler için alınan ilacı, ölen sinekler barsağın üstüne düştüğü için, "sinek mi ayıklayalım, işimize mi bakalım?" diyerek kullandırmıyor. Çünkü onun için bizim sağlığımız değil, para önemli.

H.K.- Patron işyerinde size baskı uyguluyor mu?

Cevap- Daha fazla çalışmamız için baskı yapıyor.

H.K.- İşyerinde şimdiye kadar patrona karşı işçilerin bir hareketi oldu mu?

Cevap- Olmadı.

H.K.- Bağırsak işçileri üzerinde ağır bir sömürü var. Fakat böyle olduğu halde sizler örgütsüzsünüz, sendikanız, sigortanız bile yok. Bu durumu açıklar mısınız?

Cevap- Örgütsüz oluşumuzun nedenleri şunlardır: Barsak işçilerinin bilinçsizliği, bu durumdan yararlanan patronlar, bizleri birbirimize düşürüyor, güvensizliği yayıyorlar. Bu nedenle aramızda bir birlik yok. Diğer bir neden de bizi uyaran, önderlik eden hiç kimsenin olmamasıdır. Bundan bir yıl önce bir sendika kurulmak istenmiş, fakat başarılı olamamış. Birçok işçi işinden atılmış.

H.K.- Sence barsak işçileri nasıl örgütlenebilirler?

Cevap- Barsak işçileri olarak bir sendikada örgütlenmeliyiz. Bu sendika; işçileri patronlara satmayacak, işçilerin çıkarlarını savunan, bize önderlik eden bir sendika olmalıdır. Bizlerin bilinçlenmemiz gerekir.

H.K.- Gazete, kitap, dergi..vs. okuyor musun?

Cevap- Okuyorum. Daha çok HALKIN KURTULUŞU ve diğer gazete ve dergileri okuyorum. Bilincimi artırmak için bilimsel kitapları ve devrimci romanları okuyorum.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU okuyorum dedin. Gazeteyi nasıl buluyorsun? Anlayabiliyor musun? Gazetenin sence eksik yönleri var mı? Gazeteye herhangi bir önerin var mı?

Cevap- Gazete çok iyi. İşçilerin, köylülerin gazetesi. Gazetede bazan anlayamadığım yerler oluyor. Bilhassa "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" ile "İşçiler Sendika Yönetimine" bölümlerini. Bu bölümlerdeki konular daha berrak açılırsa çok iyi olur. Önerim, işçiler için kısa, onların anlayacağı dilde ve şekilde broşürler çıkarılmasıdır. Örneğin, grev, sendika, artı-değer, ücret, fiyat, parti, sosyalizm, devrim..vs. gibi.

H.K.- Sence bu sömürü ve baskıdan nasıl kurtuluruz?

Cevap- Sömürü, baskı, zulüm düzeninden ancak uzun mücadeleler sonucu kurtulabiliriz. İşçileri, köylüleri, halkı örgütlemek için çalışmalıyız. Bol bol kitap okuyup diğer bilinçsiz arkadaşlara fikirlerimizi açarak kurtuluşumuzun uzun süreli bir devrimci mücadele ile gerçekleşebileceğini kavratmalıyız.

IMF nedir?

Baş.ta.Sa.1'de

rar verdi. "Petrol fiyatlarındaki artışlara uyumun sağlanması" şeklinde tanımlanan bu "düzeltme" faaliyeti, petrol ithal eden ülkelerin yaşama standardlarını düşürmeleri, yani esas olarak ücretlerin dondurulması ve bütün sosyal ve ekonomik hakların kısıtlanması yoluyla; petrol ithalinden doğan büyük yıllık borçlar dengesi açığının dünya emekçi yığınlarının sırtına bindirilmesi demekti. Ödemeler dengesindeki açığın emekçi yığınların daha fazla sömürülmesi yoluyla kapatılması için IMF, bütün dünya çapında baskıcı ve şantajcı bir ekonomik silah durumuna geldi. Amerikan emperyalizminin hegemonyası altındaki bütün ülkelerde emekçiler onun ağır şartlarının darbesini yediler. İtalya'da ve İngiltere'de işçi ücretleri donduruldu; bütün sosyal ve ekonomik haklar kısıtlandı; bütün temel gıda maddelerine ağır zamlar yapıldı. Bir yarı-sömürge olan Mısır'da da IMF'nin kanlı ekonomik siyaseti geçen yılın büyük kitle direnişleriyle engellenen fiyat artışları girişimine yol açmıştı. Şimdi Türkiye'de de 1,5 milyar dolarlık bir ek yük oluşturan ve devlet sübvansiyonuyla karşılanan (yani petrol fiyatına yapılan zam piyasaya doğrudan yansıtılmamıştır) petrol ithali sorununu çözmek için ve daha genel anlamda Türkiye'nin doğal kaynaklarını ve işgücünü daha yoğun sömürebilmek için IMF, pençesini kullanmaktadır.

İMF AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN BİR ÖRGÜTÜDÜR

Bir çok ülkenin çeşitli paylarla katıldıkları IMF aslında Amerikan emperyalizminin denetimi ve yönlendirmesi altında olan bir ekonomik örgüttür. IMF'de ekonomik kararlar almak için gerekli oyların çoğunluğuna (yüzde 64'üne) Amerikan emperyalizmiyle birlikte 10 batılı emperyalist devlet sahiptir. Sadece ABD emperyalizmi oyların %20'sine sahiptir.

Mecidiyeköy halkı

Baş.ta.sa.8'de

fından bombalandı. Binanın bütün camları kırıldı, bir çok eşya kullanılamayacak hale geldi.

- Bir çok yurtseveri, devrimciyi bıçakla, silahla tehdit edip sindirmeye çalıştılar.

- Devrimci bir gencin plakçı dükkanına bomba koyan faşistler, plakçı dükkanında ve çevre dükkanlarda hasara yol açarak, halkın nefretini kazandılar.

- Devrimci bir arkadaşın babasının yolunu kesen faşist köpekler, "senin oğlunu öldüreceğiz, elimizden kurtulamaz!" diye tehdit ettiler. Ama arkadaşımızın babasından hakettikleri cevabı aldılar.

Faşist saldırılar son günlerde özellikle esnafları da hedef almaya başladı. Emperyalizmin işbirlikçisi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının para ve silahları yetmiyormuş gibi, Mecidiyeköy esnafını da haraca bağlamak istiyorlardı. Son olarak haraç vermek istemeyen bir esnafın dükkanını kurşunlarken, Şerife Can adında yoksul bir emekçi kadını katlettiler. Şerife anayı katlederek yoksul ailesinin darmadağan olmasına sebep olan faşistler, bu olayla da halk düşmanı yüzlerini Mecidiyeköy halkına bir kere daha gösterdiler. Yakalanan katillerden ikisi, üç gün içinde polis tarafından serbest bırakıldı. Polis hiç bir suçu olmayan kişileri günlerce gözaltında alıkoyup işkence yaparken, faşist katiller nasıl serbest bırakılmıştır? Bu sorunun cevabını bir başka olay verdi: Bundan bir hafta önce, evine giden bir devrimciyi 1. Şube ekibi yolda çevirerek hiçbir suçu olmadığı halde arabaya alıp Mecidiyeköy Karakolu'na götürdüler Burada polisler tarafından değil de, bir Ülkü Ocaklı faşist tarafından sorguya çekilen devrimci genç şube komiseri tarafından faşiste dövdürülmüştür. Komiser faşisti yanına çağırarak, "şu koministe bir yumruk at" deyince faşist yumruğunu havaya kaldırmış ancak devrimci arkadaşın bakışlarından ve kararlı tavrından korkarak vuramamıştır. Sahne birkaç kez daha tekrarlandıktan sonra, komiser faşiste "ulan sen ne biçim milliyetçisin, bir koministe vuramıyorsun, şimdi ben sana vuracağım" diye çıkışmış, böylece faşist arkadaşımıza vurmaya başlamıştır. Daha sonra komiser ve polisler saldırıya devam etmiştir.

MECİDİYEKÖY HALKI FAŞİSTLERE GEREKEN DERSİ VERECEKTİR

FAŞİST ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR,

ESNAFLAR FAŞİSTLERE HARAÇ VERMEYECEK, HESAP SORACAK

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

MECİDİYEKÖY'LÜ PROLETER DEVRİMCİLER

Esentepe'de tutuklanan

Baş.ta.sa.8'de

günü savcılığa çıkarıldık. İfadelerin bize ait olmadığını, suçsuz olduğumuzu, ifadelerin polisçe hazırlanıp işkence altında imzalattırıldığını belirtmemize rağmen tutuklandık ve doktora sevkimiz gerekli görülmedi. Cezaevi yöneticisine doktora sevkimiz için yaptığımız müracaat üç gün sonra cevaplandı. Aradan 5-6 gün geçtiği halde sopa ve cop izleri hala yokolmamıştır. Sevkedildiğimiz doktor üçümüze de onar günlük rapor verdi. Polisler hakkında dava açmak için savcılığa başvurduk.

Ayrıca, gözaltına alındığımız sırada birimizin evi, evde kimse bulunmadığı halde, polis tarafından camlar kırılarak içeri girildi ve arandı. Evde herhangi bir şey bulunmadı. Böyle bir şey yapmaya haklarının olmadığını söylediğimiz polis "canının istediğini" yapacağını, "devlet görevlisi" olduğunu söyledi.

Bizleri tutuklayarak, işkence yaparak, Esentepe halkını yıldırmak, korkutmak isteyenler şunu iyi bilsinler ki, faşist diktatörlüğün bütün şiddet yöntemleriyle de saldırsalar, mahalle halkımızın ve bizim devrimci azmimizi ve mücadelemizi durduramayacaklardır.

FAŞİST MUHTAR ESENTEPE'DEN DEFOLSUN!

FAŞİZME ÖLÜM, İŞKENCEYE SON!

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

İSKENDERUN
CEZAEVİNDEN
ÜÇ DEVRİMCİ

Kartallı fırın işçileri

Patronlar binlerce ekmeği yaktılar, denize döktüler

İçinde yaşadığımız günlerde halkımızın en acil ihtiyaçlarının, en temel maddelerin fiyatları dolu dizgin yükseldi. Biz de Kartal bölgesi fırın işçileri olarak ekmeğe yapılan zammı, bunun nedenlerini anlatacağız.

Uzun bir zaman önce fırın sahipleri zammı gerçekleştirmek için halka karşı çeşitli entrikalar düzenlemeye başladılar. Aylarca önce televizyonda kendileriyle yapılan röportajlarda, yayın organlarında, zarar ettiklerini söylediler. Fırın sahipleri ayda ancak(!) 100-250 bin liralık bir kar yapabildiklerini bu yüzden ekmeğe zam yapılması gerektiğini savunuyordu.

Daha sonra yapılan toplu sözleşme gereği fırın işçilerine pazar tatili verildiğini hatırlayan fırın sahipleri buna can simidi gibi sarıldılar. Ve bu haber işçilerin isteği olarak gazetelerde, radyolarda yayınlandı, amaç fırın işçilerinin pazar tatili yaparak dinlenmeleri değil, bizzat üretimi kısarak halkı zor durumda bırakmak ve zammı haklı göstermektir. Binlerce ekmeğin denize dökülmesi de bu gerçeği doğrulamaktadır. Emekçi halk saatlerce ekmek kuyruklarında beklerken, onlar, sırf bu zammı haklı gösterebilmek için binlerce ekmeği denize döküyor, yakıyorlardı.

Bakkalara verilen 50 kuruş kâr ise 30 kuruş düşürüldü ve bakkallara eskiye göre daha az ekmek verilmeye başlandı. Fırın sahipleri bakkallara verdikleri ekmekleri de kendileri satarak karlarına, kar eklediler. Fırınlar önündeki kuyruklar uzadıkça uzadı, halkın, bakkalların sesi de yükselmeye başladı.

Ekmeğe zam alabilmek için fırın sahipleri kendi aralarındaki çelişkiyi de çözmek zorundaydılar. İki ay önce Tuzla'dan Bostancı'ya kadar olan bölgeyi kapsayan bir şirket kuruldu. Şirket kurulmadan önce bu bölgede üretim yapan 68 fırın vardı, ancak şirket kurulur kurulmaz bu sayı 30'a düştü. 38 fırın kapatıldı. Ve bu işyerlerinde çalışan 200 fırın işçisi işten atıldı. Zarar ettiklerini söyleyen fırın sahipleri de bu kapatılan ve üretimde bulunmayan fırınlara ayda 30-100 bin lira hisse ödemektedirler.

FIRIN İŞÇİLERİNİN DURUMU:

Fırın işçileri çok ağır şartlarda çalışmaktadırlar. Günde 12-13 saat çalışmamıza rağmen bu ek çalışmalarımız fazla mesaiye sayılmaz. Yani 8 saatli işgünü diye birşey yoktur. Resmi bayramlarda, cumartesi, pazar günlerinde çalışmak zorunda bırakılırız ve bu çalışmanın karşılığında fazla mesai bile alamayız. Odun parası, ikramiye, yıllık izin vb. gibi hiç bir sosyal hakkımız yoktur. Ödenen aylıklarımız için bordro bile yapılmaz. Çoğumuz sigortasız çalışmaktayız. Yatılan yatakhaneler her türlü sağlık kurallarına aykırıdır.

Ekmeğe gelen zamdan sonra fırın sahipleri işçiler üzerinde baskıları yoğunlaştırmaya başladılar. Çünkü artık biz fırın işçileri de gerek halka gerekse biz işçilere yapılanlara karşı kayıtsız değiliz.

Kayıtlı olduğumuz. Tek Gıda-İş sendikası patronlarla el ele vererek kendi faşist yüzlerini gösterdiler. DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikası ise işyerlerinde çalışan işçilerin sayısının azlığı ve mücadelenin çetinliği yüzünden bu işe karışmamaktadır. İşçilerin kendiliğinden giriştiği mücadeleler, karşısında patronun kiralık kabadayılarını ve polisleri bulmaktadır. Bir arkadaşımıza polis tarafından işkence edilmiş, üç arkadaşımız ise bir gün nezarette bekletilmiş ve korkutulmaya çalışılmıştır.

Ancak faşistler de sosyal-faşistler de bizim bu yöntemlerle korkutulamayacağımızı bilmelidirler. Alınterimizle kazandığımızı üç beş namussuza bırakmayacağımızı, işçi sınıfının devrimci geleneğine sahip çıkacağımızı ve bu mücadeleyi sürdürmekte kararlı olduğumuzu bilmelidirler. Bu mücadelede bütün arkadaşları safları sıklaştırmaya çağırıyoruz. Halka karşı birlik olan patronları yenmenin yolu başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkın birliğidir.

FIRIN İŞÇİLERİ EL ELE, BİRLİĞE

NE ABD, NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

KARTALLI
FIRIN İŞÇİLERİ

Son Amerikan-İngiliz

Baş.ta.sa.2'de

çimdi.

Görünüre bakılırsa emperyalistler çok şey vaadediyordu. Ancak, planın amacının halkın silahlı güçlerini dağıtmak; devrimi ise sadece sözde seçimlerle gerçekleşecek bir hükümet değişikliğine indirmek olduğu Zimbabwe'nin yurtsever güçleri tarafından açıkça tesbit edilmekteydi.

Planın gerçek amacı bütün diğer emperyalist tuzaklar gibi devrimi "ehlileştirmek", halkı önce silahsızlandırmak ve sonra ezmekti.

Evlerimizi 50 defa

Baş.ta.sa.8'de

lim? Yine yaptık bir kondu, hem de kuruşuna kadar borçla yaptık. Bu kondular 1 Mayıs'ta yapılmaya başlanmıştı. Benden önce iki yıkım gelmiş, o zaman acemi olduklarından karşı koyamamışlar. Şimdi ise 7500'ü aşkın hane 35 bini aşkın nüfus ve de bir düzenimiz var burada. Birbirimize saygılıyız. Bütün dertlerimizi birlikte tartışıp paylaşıyoruz. Kuvvetli bir imece usulumüz var. Hal böyleyken yine de halk huzursuz, tedirgin. Kulağımıza üçüncü bir yıkım haberi geldi. Ama son derece kararlıyız. Kondularımızı yıktırmayacağız, eğer yıkılırsa yardımlaşarak 50 kere de olsa gene yapacağız. Gerekirse yürüyüş düzenleyeceğiz, ...sma köprüyü işgal edeceğiz.

Seydişehir halkı

Baş.ta.sa.8'de

nünde ve Kaymakamın evi önünde faşistleri sloganları ile lânetlediler.)

Yukarıdaki belirttiğimiz yürüyüşlerde faşistler emekçi halkımızın üzerine silah ve dinamit attılar. Artık Seydişehir halkı faşist demagojilere inanmıyor. Çünkü onların gerçek yüzlerini Seydişehir'de hep görmekteler. Faşistlerin "işçi fabrikaya ortak" "faizsiz kredi" vb. demagojilerinin ardındaki gerçek meydandadır.

Faşist Diktatörlüğün yüzünü tüm açıklığı ile sergileyen işçiler iş yerlerinden, öğrenciler okullardan atıldılar. Yurtsever öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu Seydişehir'den sürüldüler ve açığa alındılar. Ama mücadele durmadı, hiçbir zaman da durmayacak.

Bu arada 5 haziran seçimlerinin yaklaşması ve CHP'nin tek başına iktidara gelmesi olasılığıyla, Seydişehir Alüminyum Tesislerinden çok daha evvel kendi istekleriyle tazminatlı çıkış alıp mücadele alanını terkedenler Seydişehir'e damlamaya başladılar. Çeşitli gruplara ve görüşlere mensup parsa kapıcılar, sendika kurmak için adeta yarışıyorlardı. Ama hiçbiri olmadı. Çünkü tüm umutlarını ve kurtuluşlarını CHP iktidarına bağlayan sendika sevdalıları CHP güven oyu alamayınca bir balon gibi söndüler. Acele olarak da Seydişehir'i terkettiler. Revizyonizmin, reformizmin, ve sosyal-faşizmin iflasını tüm emekçiler bir kez daha kendi gözleriyle gördüler.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

YAŞASIN, SEYDİŞEHİR EMEKÇİLERİNİN FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELESİ!

YAŞASIN, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

VATANDAŞA

Baş.ta.sa.1'de

şunlayanları, emekçileri demir dipçiklerle ezmeye çalışanları görün.

İşte bu gerçeğin tâ kendisidir. İşte bu faşist diktatörlüğün yalanlarından sıyrılmış tam bir suretidir.

Halkın evini başına yıkan, hastalığın sefaletin her türünü ona reva gören faşist zalimlerin sinsi yalanları hiç bir emekçiyi kandıramaz.

Gün gelecek, bütün emekçiler bu vahşi zalimleri, silahları ve yalanlarıyla beraber mezara sokacaklardır.

Bu tarihin ve halkların verdiği hükümdür.

ZULÜM BİR

Baş.ta.sa.1'de

yıkım polisleri, toplum polisleri, jandarmalar vardı. Onlar tek doğru yolu seçtiler ve sömürücü zalimlerin kiralık katillerine karşı direndiler. 5 şehitle, 50'den fazla yaralıyla direndiler.

GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR!
FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BASKISINA, ZULMÜNE KARŞI YILMAZ MÜCADELELER ÖRGÜTLEYELİM!"

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi halkının verdiği bu kahraman mücadele ne bir tesadüf, ne de bir sondur! Bu mücadele faşist diktatörlüğün, faşist MC eliyle uyguladığı iğrenç ekonomik politikaya, amansız zulme karşı emekçi halkın bilenen öfkesi ve isyanıdır.

Faşist diktatörlüğün giriştiği bu kanlı katliam, onun halka karşı uyguladığı ve bundan böyle daha da azgınlaşarak sürdürmeyi planladığı politikanın en açık ifadesidir.

Faşist diktatörlüğe, onun baskı ve zulmüne karşı mücadelede Ümraniye gecekondu halkının cesaret ve kararlılığını örnek alalım. Safları sıklaştıralım, şehitlerimizi bağrımıza basarak, onları kendimize rehber ederek faşist diktatörlüğe karşı yılmaz mücadelelerle ilerleyelim.

Faşist MC fındık

Baş.ta.sa.1'de

gelmez. Çünkü biz bu yöneticilerin de kimlerin adamı olduğunu ve kimlere hizmet ettiğini bilmekteyiz. Halkımızı bu tür açıklamalarla aldatamayacaklardır.

Fındığın toplanıp yağmur mevsimi gelmeden kurutulması, oldukça kısa bir zamanı gerektirmektedir. Bu zorunluluk nedeniyle fındığın toplanmasında yoğun bir kol emeğine gereksinim duyulmaktadır. Fındık ağaları bunu 13-16 yaşları arası gençlerle, genç kızlar ve kadınları çalıştırarak sağlarlar.

Çalışma koşullarının güç, çalışma süresinin uzun (günde 10-12 saat) oluşundan başka, ücretler de belli değildir. Ücretleri fındığın satılmasından sonra ağalar kendi aralarında anlaşıp belirlerler. Bizce ücretlerin satış sonrasında belirlenmesinin nedeni, ağaların fındık zamanı işçiye duyduğu büyük gereksinmedendir. Eğer ücretler düşük olursa birçok işçi çalışmak istemeyecek dolayısıyla ürün toplanamayacaktır.

Çalışmalar sırasında birçok genç arkadaşla birlikte, ağadan ücretlerin satış öncesi açıklanmasını istedik ve çalışmama kararı aldık. Fakat kadın işçilerin çoğunlukta olmaları ve onları bizimle birlikte mücadeleye katamamamız sonucu direnişimiz başarılı olamamıştır.

Biz bütün bunların bir gün düzeleceğine, çalışan işçilerin ve tüm emekçilerin ortak çıkarları etrafında birleşeceklerine birlikte hareket ederek başarıya ulaşacaklarına inanıyoruz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCADELELERİ!

KAHROLSUN AĞALARIN, PATRONLARIN SÖMÜRÜ DÜZENLERİ

YAŞASIN İŞÇİLERİN-KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ İKTİDARI

YAŞASIN ULUSAL-DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

TRABZON'DAN PROLETER
DEVRİMCİ BİR FINDIK İŞÇİSİ

1 Mayıs Mahallesi'ni sömürücü zalimlere terketmeyeceğiz

Bizler Türkiye'nin dört bir yanından gelen emekçileriz. Ağa baskısından yoksulluktan kurtulmak için buralara geldik. Ama yoksulluk, baskı burada da peşimizi bırakmadı. Herbirimiz en az 5-6 nüfusu geçindirmek zorundayız. Her gün artan hayat pahalılığı, işsizlik, ev kiraları canımıza yetti. Sömürücü patronlar ve ağalar her mevsimde bir ev, bir araba değiştirirken, bizim başımızı sokacak bir evimiz bile yok.

Faşistler kendi kanunlarında "Devlet halkın konut ihtiyacını karşılamak zorundadır" dediği halde biz ve bizim gibi milyonlarca yoksul evsizdir. Sömürücü faşistlerin hiçbiri gelip "siz bu nüfusu nasıl geçindiriyorsunuz, bu gecekonduları nasıl yapıyorsunuz?" diye sormadılar. Sormazlar. Çünkü bu devlet bizim gibi emekçilerin, yoksulların devleti değildir. Bu faşist devlet büyük patronların ve toprak ağalarının devletidir. Onlar da Amerika, Rusya ve diğer sömürücü devletlerin işbirlikçileri ve uşaklarıdır.

Sömürücü sınıfların düzeni bize hiçbir şeyi vermedi. Fabrikalarda patronların, köylerde ağaların dayağını, küfürünü, baskısını çektik. Çoğumuz terziden çıkmış cekete kolumuzu sokmadık. Ekmek kapısı bulabilmek için gurbetlerde dolaştık. Aç, susuz, işsiz, evsiz kaldık. Halen de böyleyiz.

Sömürücü hâkim sınıfların çöplük olarak kullandıkları bir tepeyi işgal ederek gecekondu yaptık. 1 Mayıs'tan beri 4 aydır mücadele ediyoruz. Faşist saldırganlar evlerimizi yıkmaya geldiklerinde bütün halk kadın-erkek birleştik ve direndik. Evlerimizi yıktırmadık. Faşist devletin silahlı uşakları evlerimizi yıkmaya gene geldiler. Biz gene direndik. Fakat sayımız azdı ve iyi örgütlü değildik. Direnişimiz kırıldı. Polis azgınca saldırdı. Kadın-erkek ayırmadan copladı. Bir çok arkadaşımızı tutukladı. Evlerimizi dozerle yıktılar, biriketlerimizi ezdiler. Bize onmilyonlarca lira zarar verdiler.

Bazı polisler, evlerimiz yıkılırken "üzüldüklerini", "içlerinin kan ağladığını" söylüyorlardı. Siz kimi kandırıyorsunuz sahtekârlar. Sizin göreviniz halka işkence yapmak, fakir kitleyi ezmek, sömürücü zenginlerin menfaatlerini korumaktır, katilliktir.

Siz bizim dostumuz değil, düşmanımızsınız. Saldırılardan yılmadık. Evlerimizi yeniden yaptık. Devrimci genç kız ve erkekler her işimizde bize yardım ettiler. Devrimci gazeteleri getirdiler. Bizi aydınlattılar.

Onlar bizim mücadelemize kanlarını katıyorlar. Bazı arkadaşlar devrimci gençlerin gelmesini doğru bulmadılar. Gençler gelirse burada kargaşalık çıkarırlar, polisler de burayı yıkarlar dediler. Ama arkadaşlarımız, devrimcilerin halka zarar vermediğini, tam tersine halk için çalıştıklarını, gördüler. Bir çoğumuz işimizi, her şeyimizi bıraktık, evlerimizi bekledik. Çocuklarımızın rızkını burada harcadık. Gırtlağımıza kadar borca battık.

Önümüzden kış geliyor. Hayvanlar bile sığınacak yer ararken, faşist köpekler her gün yıkım haberleri gönderiyorlar.

Mahallemizdeki bir ölüm olayını bahane ederek, Ümraniye karakolu gece baskınlar yapıyor. Bir defasında kahveci bir arkadaşı dövdüler, ikincisinde tutuklayıp nezarette tuttular. Böylece bizim uyanıklığımızı köreltip, gafil avlamak ve yıldırmak istiyorlar. Ama şunu bilsinler ki, evlerimizi yıkamayacaklar. Kadın - erkek - çocuk kararlıyız. Birlik olup direneceğiz. Cesetlerimizi çiğnemeden geçemeyecekler.

Burada evlerine taşınmayan ve yer bölüşme veya ev yeri yüzünden anlaşmazlık çıkaran hatta kavga yapan arkadaşlarımıza da sesleniyoruz: Eğer evlerimize taşınıp sayımızı daha da artırmazsak, aramızdaki anlaşmazlıkları kardeşçe ve elbirliği ile çözemezsek, birliğimizi daha da sağlamlaştırmazsak mücadeleyi nasıl kazanırız? Bu kimin işine yarar? Hâkim sınıfların uşakları bizi birbirimize düşürmek için her namussuzluğu yapıyorlar. Aramıza sivil faşistlerini sokmaya çalışıyorlar.

Bütün halk toplandık ve mahallemizin adını koyduk. Hem buraya ilk kazmayı 1 Mayıs gecesi vurduğumuz için, hem de emekçilerin birlik ve mücadele günü olduğu için mahallemize "1 MAYIS" ismini koyduk. Hepimiz bu isme lâyık olacağız.

Nasıl gecekondularımızı kazanmak için mücadele ediyorsak, içme suyumuz, yol, okul, cami gibi ihtiyaçlarımızı da mücadele ile kazanacağız.

Kondularımızın kazanılması ve ihtiyaçlarımızın çözümü birliğimize ve mücadelemize bağlıdır.

GECEKONDULARI YIKTIRMAYACAĞIZ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
GECEKONDU HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ!
KAHROLSUN BİZİ EVSİZ, İŞSİZ BIRAKAN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

1 MAYIS GECEKONDU MAHALLESİ HALKI

1 MAYIS MAHALLESİ'NDEN BİR ANA

Evlerimizi 50 defa yıktılar, yardımlaşacak gene yapacağız!

Ben doğduğumdan beri baskının, zulmün her çeşidini gören bir anayım. Kira kira gezmekten usandık ve bir gecekondu yapmaya karar verdik. Duyduk ki Çekmece'nin Cennet Mahallesi'nde gecekondu yapılıyormuş. Bu evler tek tek yapılıyor ve yıkılıyordu. Evleri yıktırmamak için 8- 10 bin lira rüşvet veriliyordu. Ama biz kafamıza koymuştuk. Ne olursa olsun bu iş olursa rüşvetsiz olacaktı, yoksa yine kiraya dönecektik. Bir oda çevirdik, tam taşınırken, jandarmalar yakaladı. Karakola götürdüler. Hiç bir şey karetmedi. bu ev mutlaka yıkılacak diyorlardı. 3 gün insafsızca yıktılar, gene yaptık. Evi yıkıyorlar, kırılmayan biriketleri bile eziyorlardı. Ayrıca hiç kullanılmamış kapı, pencere, tavan gibi şeyleri de belediyenin deposuna götürdüler. Artık elimizde hiçbir imkan kalmamıştı. Ama biz kararlıydık. 3 defa yaptık yeniden, hem de taşla ördük. Küçük bir kümes gibiydi, tavanı ayağa kalkınca başımıza değiyordu. Kapısına da perde yapmıştık. Taştan kondumuz tam bitmişti ki sabahın erken saatinde zabıtalar ve jandarmalar gene kapıya dayandılar. Biz yine kiraya dönmek zorunda kaldık.

Daha sonra bundan üç ay önce öğrendik ki Ümraniye'de kondu yapıyorlarmış. Oraya geldik. Artık iki oğlum vardı, 4 nufustuk. Kocam ise 1500 lira alıyordu. Yiyip mi ölelim, yemeden mi öle-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Mutlu Mahallesi halkı evlerini ellerinden almak isteyen zalimlere halk düşmanlarına karşı dişe diş mücadele etmeye kararlıdır

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu Mutlu Mahallesi kadınlarıyla konuştu:

H.K., H.Y. - Buraya nereden ve niçin geldiniz?

- Hüseyin Gazi'de 500 liraya kirada otururduk. Beş nüfusuz. Dulum, kirayı veremedim, buraya geldim.

- İncesu'da 500 liraya oturuyorum. İki çocuk okutuyorum. Kirayı veremedim, geldim işgal ettim.

- Misket mahallesinde 12 nüfus oturuyorduk. Dulum. Bir kişi çalışıyor, bize bakıyor. Kalabalığız diye evden çıkardılar. İşgal var diye duyduk, biz de geldik.

H.K.,H.Y. - Evleri işgal eden kaç ailesiniz?

- 502 hane var. Hepsi işgal edildi.

H.K.,H.Y. - İşgal sırasında ve sonrasında ne gibi güçlüklerle karşılaştınız?

- Polisler bildiri dağıttı bir ay önce. Evden çıkın diye tehdit ettiler. Çıkmadık.

- Bekçiyle kavga ettik. Bizi çıkarmaya çalıştı. Karakola kadar gittik.

- Faşistler geldiler, etrafa kurşun sıktılar. Beni evimden zorla çıkarmaya çalıştılar. Seni polise götürürüz dediler. Çok direndik. Çıkmadık.

H.K.,H.Y. - Aranızda birlik ne durumda, bu birliği bozanlar var mı, kimler?

- Birliğimiz gittikçe güçleniyor. Hep toplanıp ne yapacağımızı konuşuyoruz. Aramızda birliği bozan yok. Bekçiler bozmamaya çalışıyor. Bir de ev tuttuğu halde hiç mahalleye uğramayanların evlerini evsizlere veriyoruz.

H.K., H.Y. - Bu mahallenin sorunları nelerdir, bunlar nasıl çözülür?

- Su yok, elektrik yok yol ve kanalizasyon yok. Evlerin tapusu da yok. Evler çok küçük ama biz buna aldırmıyoruz, sonradan ek yapacağız. Bu haklarımızı vermezlerse direneceğiz. Güzellikle verirlerse iyi, yoksa cebren alacağız.

H.K., H.Y. - Ev kadını olarak işleriniz için suyu nereden buluyorsunuz?

- Su boruları döşeli aslında. Ama bir faydası yok. Biz çeşitli yollarla güç belâ su buluyoruz. Sonra bekçi ihbar ediyor.

H.K.,H.Y. - Bu evlerde insanca yaşıyoruz diyebilir miyiz?

- Su, yol,kanalizasyon olmadan yarım göz odada insanca yaşanır mı? Bütün bu ihtiyaçlarımız karşı-

H.K. , H.Y. - Bizden 4 senede bir oy isteyen milletvekilleri sorunlarımızı çözebilir mi?

- Milletvekillerinden bize fayda yok. Olsa bizi düşünürlerdi. Hepsi yalan söylüyor.

H.K., H.Y. - Devlet bizi bu evlerden çıkartmak istiyor. Üstümüze polis, jandarma gönderiyor. Bu neden böyle oluyor? Bizim ne yapmamız gerekiyor?

- Bu evler 9 senedir boş duruyordu. Biz oturunca evlere sahip çıktılar. Bize böyle yapıyorlar, üstümüze polis-jandarma saldırtıyorlar buna göre bu devlet bizim devletimiz değildir. Biz mücadele edip, haklarımızı alacağız.

H.K.,H.Y. - Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu aracılığıyla yurdun her yerinde bizler gibi mücadele eden işçilere, köylülere, tüm halkımıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

- Onlar da birlik olsun, direnşinler. Haklarına sahip çıksınlar.

DEVRİMCİLER, YURTSEVER ERZİN HALKIYLA OMUZ OMUZA MÜCADELE VERİYOR

30 Temmuz günü Erzin'deki Ülkü Ocaklı faşistler dışarıdan getirdikleri 200-250 kadar faşistle Mahmutlu mahallesine girmişler, anti-faşist halka gözdağı vermek istemişlerdir.

Devrimci arkadaşlar eve giderken faşistler ortaokul bahçesinde duvar arkasında pusu kurarak işçi arkadaşımız Faik Bölükbaşı'yı tabanca ile yaralamışlardır. Silah seslerini duyan çevre halkı, anında olay yerine yığılmış 400-500'e yakın kitle kadınlı-erkekli faşizme olan tepkisini haykırmıştır. Bu arada emniyet komiseri toplanan halkı dağıtmak için hakaretlerde bulunmuş, halk komiserin arabasını tahrip ederek gerekli dersi vermiştir.

Komiserin 250 kadar faşistin saat akşam 9'u geçtiği halde mahalleye yürümesini engelleyeceği yerde saldırıya uğrayan halkı dağıtmak istemesi, hakaret etmesi, hatta onların arkasına iki, üç polis takarak faşistlerin yürüyüşüne yasal süsü vermesi Erzin halkına faşistlerle işbirliği yapan polislerin kime hizmet ettiğini açık bir şekilde göstermiştir.

Bu olaydan hemen sonra çevredeki evlerde oturan ev sahipleri ve çocuklar karakola götürülmüş, baskı yapılmış, yurtsever Erzin halkının tek kitle örgütü olan Devrimci Kültür Derneği dernek dışında tabanca bulunduğu gerekçesiyle Dörtyol kaymakamı tarafından süresiz kapatılmıştır.

Erzinli devrimciler faşist diktatörlük tarafından kapatılan Erzin Devrimci Kültür Derneği'nin kapatılmasını protesto ederek, hiç bir gerekçe gösterilmeden kapatılan derneklerinin tekrar açılması için topladıkları 429 imzayı gazetemize göndermişlerdir.

Bunun beraberinde yurtsever anti-faşist halkın oturduğu kahvelere baskınlar yoğunlaşmıştır, faşistler devrimcilerin oturduğu kahvede olay çıkarmak istemiş, fakat halktan ve devrimcilerden gerekli dersi almışlardır.

Bu arada devrimcilere sahip çıkan yurtseverlere hakaret eden komisere, halk "sen faşistlerin avukatı mısın?" diyerek tepki göstermişlerdir.

Bu olayların yanında dernek dışında karpuz sergisinin yanında piyasada açıkça satılan bıçak yüzünden Muammer Gökçe adındaki bir devrimci arkadaşımız ve mezarlıkta çıkan bir kavgada "tabanca sıktı" gerekçesiyle bir memur arkadaş da tutuklanmıştır.

Fakat faşistlerin çabaları geri tepmiş, anti-faşist yurtsever Erzin halkı bu oyunlara gelmemiş, tüm devrimci evlâtlarıyla saflarını daha da sıklaştırmıştır.

Erzin'in tüm anti-faşist güçleri devrimcilerin doğru ve bilinçli çabalarıyla artık bir arada olacaktır. Erzinli devrimcilerin ve tüm yurtsever halkın dayanışması bunun kararlı ilk adımıdır.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
ERZİN DEVRİMCİ KÜLTÜR DERNEĞİ AÇILSIN!
FAŞİST ÜLKÜ OCAKLARI KAPANSIN!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDA MÜCADELE VEREN ERZİN HALKININ MÜCADELE BİRLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

Erzinli Yurtsever Devrimciler

Erzinli devrimcilerin faşist saldırıları protesto bildirisi:

Eli kanlı bir avuç ağzı salyalı faşist 30.7.1977 Cumartesi akşamı halka saldırarak, emekçi kardeşimiz FAİK BÖLÜKBASI'nı silahla yaraladılar. Şimdiye kadar halka karşı yaptıkları her saldırıda karışlarında yiğit Erzin halkının çelik yumruğunu gören bir avuç paralı uşak MHP'li ve Ülkü Ocaklı Erzin'li faşist komandolar kendi güçleriyle Erzin halkına saldırmaya korktukları için Kadirli, Osmaniye, Dörtyol, İskenderun ve daha çevredeki birçok yerden ağzı salyalı köpekleri getirerek Cumartesi akşamı devrimcilere pusu kurdular. Pusu kurdukları yoldan geçen devrimciler üzerine yaylım atesi açılırken, hakim sınıfların uşağı Emniyet Komiseri ateş eden faşistlere müdahale edeceği yerde, devrimcilere tehditler savurarak dağılmalarını söylüyordu. Faşist saldırı sırasında Erzin'in yiğit halkının evladı devrimci kardeşimiz FAİK BÖLÜKBASI'nı yaraladılar. Fakat yiğit Erzin halkının mücadele azmini, direnişini kıramadılar, hiçbir zaman kıramayacaklar. Çünkü her olayda görüldüğü gibi, bu saldırı karşısında da Erzin halkı, devrimci gençleri yalnız bırakmadığını gösterdi. Faşistlerin saldırısını duyan Erzin halkı kadınıyla, erkeğiyle, çocuğuyla, yaşlısıyla saldırı yerine gelerek sayıları 400-500'ü bulan bir kitle halinde, tek bir yürek tek bir yumruk olup direndiler, bir avuç ağzı salyalı faşist komando ve onların koruyucusu polise gereken dersi verdiler.

EMEKÇİ HALKIMIZ

Bir avuç ağzı salyalı faşist MHP'li ve Ülkü Ocaklı neden devrimcilere pusu kurup halkın yiğit evladı FAİZ BÖLÜKBASI'nı vurdular?

Çünkü FAİK kardeşimiz, emekçi halkın üzerindeki sömürünün, baskının, zulmün sona ermesi için,

Çünkü Faik kardeşimiz, halka; sokakta, kahvede, okulda kan kusturan, halkın can güvenliğini ortadan kaldıran, halkın üzerinde sömürü, zulüm baskı demek olan faşist diktatörlüğün yıkılması için,

Çünkü Faik kardeşimiz Amerikan emperyalizminin, Rus sosyal-emperyalizminin ve diğer emperyalist ülkelerin yurdumuzu köle yapan zincirlerinin kırılması, Ülkemizi emperyalistlere satan bir avuç büyük burjuvazi ve toprak ağalarının düzeninin yıkılması için. ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolunda mücadele eden devrimcidir.

Dev.Sa.7.Sü.1'de

MECİDİYEKÖY HALKI FAŞİSTLERE GEREKEN DERSİ VERECEKTİR

Faşist diktatörlüğün sivil cinayet şebekesi Ülkü Ocağı, daha açılır açılmaz Mecidiyeköy halkına saldırmaya başladı.

Önceleri, devrimcilere, demokratlara ve onların ailelerine tehdit mektupları göndermekle işe başlayan faşistler, bu yöntemle yılgınlık yaratamadıklarını görünce saldırılarının şiddetini arttırdılar:

-Üç ay kadar önce, devrimci iki ortaokul öğrencisi, Mecidiyeköy Lisesi önünde pusu kuran faşistler tarafından bıçaklandı. Bıçaklanan gençlerden birisinin ağabeyi, geçen sene Şişli'de, yine faşistler tarafından katledilmişti.

-Mecidiyeköy'e gelen DAST oyuncularına, faşistler kurşun yağdırdılar. Bir faşist bu suçtan hala yargılanmaktadır.

- Devrimcilerin gittiği bir kahve faşistler tara

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Esentepe'de tutuklanan üç devrimciye işkence yapıldı

İskenderun Esentepe mahallesinde, Temmuz ayı içerisinde faşist muhtar ve beraberindekilerin tertibiyle katledilen devrimci arkadaşımız İbrahim İflazi ardından cenaze töreninden birkaç gün sonra yeni olaylar meydana geldi. Halk üzerindeki baskı ve şiddetini kan ve zulümle sürdüren faşist diktatörlüğün polisi ve sivil görevlileri Esentepe'deki devrimcilere işkence yapmak için polis-sivil faşist işbirliğini uygulamaktalar. Faşist muhtara karşı mahalle halkının kin ve nefreti karşısında, faşist ve kan anti-faşist direnişini kırmak için tek tek devrimci yakalanmakta, karakolda işkence edilmektedir.

Esentepe halkı kendi evladının faşistlerce katledilmesinin ardından, mahallede bulunan genel birlikteliğinin (Bu telefonun baş kasınca kullanılmasına faşist muhtarca izin verilmemekte, sadece, halkı ve devrimcileri polise ihbar etmek, gerçek dışı gerekçelerle işkence altına almak amacıyla kullanılmaktaydı) parçalamıştı.

Daha sonra faşist muhtarın evi kurşunlandı. Kim tarafından kurşunlandığı bilinmemesine rağmen, olaya hiç bir ilişkisi olmadığı halde üç arkadaş 13 Ağustos günü gözaltına alındık. Gözaltında kaldığımız süre boyunca bize dayanılmaz işkenceler yapıldı. Faşist diktatörlüğün polisi, halk düşmanı faşist muhtarın sahte ihbarlarına dayanarak bize kendi hazırladığı ifadeyi imzalatmaya çalıştı. Muhtar, evinin kurşunlanmasının suçlusu olarak, mahalledeki bütün devrimcilerin adını polise vermiş ve daha birçok suçları da işlenmiş gibi göstermek istemiştir. 2,5 gün emniyette sürekli coplandık. İşkencecibaşı 1. Şube polisi Yusuf ifade imzalatmaya özellikle uğraştı.

15 Ağustos Pazartesi

Dev.Sa.7.Sü.6'de

HALKIN KURTULUŞU

Seydişehir halkı faşist diktatörlüğe karşı yılmaz bir mücadele veriyor

26 Aralık 1976'tarihinden bu yana Seydişehir'de baskılar iyice yoğunlaşmıştır.

Etibank Alüminyum Tesisleri Grup Başkanının da yardımıyla önce yurtsever devrimci işçiler çeşitli baskı ve oyunlarla işten atıldılar. Tazminatları bile ödenmeyen işçi arkadaşlar Seydişehir'i terketmek zorunda bırakıldılar.

Faşistler daha önce demagoji yaparak halka yutturmaya çalıştıkları "YERLİ İŞÇİ VE HALKA DOKUNULMUYOR", "HEDEF YABANCI İŞÇİLER" sloganını bir kenara atarak gerçek yüzlerini gösterdiler. Tüm işçilere, emekçi halka, öğrencilere ve yurtsever öğretmenlere meydanlarda, işyerlerinde saldırmaya başladılar.

Yurtsever işçi ve öğretmenler hemen bazı girişimlerle halka ve tüm emekçilere faşist diktatörlüğün yüzünü ve mücadele yöntemlerini anlatmaya başladık. Bu girişimlerin ilki CHP Gençlik Kolları'nda ve TÖB-DER'de eğitim seminerlerinin başlatılması oldu.

Okullarda, kahvelerde, köylerde vb. her yerde faşist diktatörlüğün yüzü iyiden iyiye sergileniyordu. Anti-faşist güçler giderek yoğunlaşıyordu. Seminerlere katılan işçiler, köylüler ve tüm emekçiler salonlara sığmaz olmuşlardı. Böylece haftada iki kez yinelenen seminerler, ajitasyon, propaganda ve aktif mücadeleler, egemen güçleri çileden çıkarıyordu. Seminer yerleri dinamitlenmeye başladı. İşyerleri ve kahveler kapatılıyordu.

Aktif mücadele tüm emekçileri saflarına çekmeye başlamıştı. Kararlı ve aktif mücadele faşist diktatörlüğü çılgına çevirdi. Daha da saldırganlaşan faşistler giderek gerilediklerinin, dağıllarının bilincinde idiler. Mevzileri devrimcilere terkediyorlardı. Çünkü tüm emekçiler, ekonomik mücadelelerini, ideolojik ve siyasi mücadeleleri ile bütünleştirip faşist diktatörlüğe karşı militanca mücadele veriyorlardı. (Bu arada şunu da belirlemekte yarar var. Tüm emekçi halkımız iki kez yürüyüş yaparak Ülkü Ocakları ö-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Faşistlerce katledilen Sefa yoldaş için anma töreni yapıldı

ZULÜM BİR GÜN DURACAKTIR

1 Haziran günü faşistler tarafından yaralanan, daha sonra faşist doktorun erken taburcu etmesi sonucu ölen Sefa yoldaş için köyünde de bir anma töreni yapıldı. Anma törenine çevre köylerden, Sungurlu ve Alaca'dan gelen devrimcilerle birlikte köyümüzün genci, yaşlısı, erkeği, kadını katılmıştır.

Sefa yoldaşın anası, genç, yaşlı bütün analara seslenerek " Ben Sefa öldü diye üzülmüyorum, işte şu gördüğünüz yüzlerce kişi birer Sefa'dır. Biz yavrularımızı faşist köpekler öldürsün diye büyütmüyoruz. Bugün benim çocuğumu öldürdülerse yarın bir başkasını öldürecekler. Faşistlere karşı evlatlarınızın yanında yer alalım. Dökülen kanların hesabını birlikte soralım " demiştir.

Sloganlardan sonra mezarın başında faşizme, sosyal- faşizme, emperyalizme ve sosyal- emperyalizme karşı devrim andı içildi.

Sefa yoldaşın mezarında bir konuşma yapan babası "faşist diktatörlüğün döktüğü bu kan ne ilk ne de son dur. Sefa öldü ama devrimcilerin mücadelesi devam edecektir." "Sefa'nın fikirlerini tarlada köylüye, fabrikada işçiye iletelim" diyerek tüm ana ve babaları faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye çağırdı.

Bizler bu eylemin sonucunda bir kez daha gördük ki halkın kurtuluşunu hiç bir kuvvet engelleyemeyecektir.

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ- KÖYLÜ İKTİDARI
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

İMAT KÖYÜNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ